

*Tháng Mân Côi

SỐNG KINH MÂN CÔI

Lm. Giuse Trần Đình Long

*“Này tôi là tôi tớ Chúa,
xin hãy thành sự cho tôi theo Lời Ngài” (Lc 1.38)*

Lời này, một lời này
thôi đã làm thay đổi thế giới,
làm thay đổi cả vị trí của loài
người.

Khi Đức Trinh Nữ
Maria đáp trả với tất cả sự tự
do của mình bằng lời trên
đây, thì Thiên Chúa đã làm
được mọi sự tốt lành của
Ngài cho nhân loại, và cho cả
chính Đức Maria nữa.

Thiên Chúa dựng nên
chúng ta, không cần chúng
ta, nhưng khi Thiên Chúa
muốn cứu chuộc con người,
thì lại cần sự cộng tác của
chúng ta với Ngài.

Đức Mẹ đã cộng tác
với Thiên Chúa, nhưng sự
cộng tác của Đức Mẹ khác
với chúng ta. Sự cộng tác của
Đức Mẹ là tích cực, vì Mẹ đã
tin tuyệt đối, đã bỏ ngỏ đời
mình cho Thiên Chúa tái tạo
bằng quyền năng và lòng
thương xót của Ngài chứ
không phải bằng sự cố gắng
đạo đức lập công nghiệp của
Mẹ. “Xin hãy thành sự cho
tôi theo Lời Ngài”, đó là lời
thừa của Đức Mẹ. Còn Thiên
Chúa, qua lời bà Isave đã nói
với Đức Maria rằng : “Phúc
cho Bà, là kẻ đã tin” (Lc
1,45). Việc cộng tác của Đức
Mẹ là như thế. Còn cách

cộng tác của tôi với Thiên Chúa thì ngược lại. Tôi không bỏ ngỏ đời mình cho Chúa hoạt động. Tôi muốn cộng tác bằng việc làm để tự khẳng định mình, bằng niềm hãnh diện tự hào về đạo đức của mình, và đôi khi bằng cả tiền bạc mách mung nữa. Tôi vẫn lấy danh nghĩa là “để làm sáng danh Chúa” nhưng thực ra chỉ để “sáng danh tôi” mà thôi. Chính vì thế mà Thiên Chúa đã gặp rất nhiều trở ngại trong việc tái tạo con người tôi. Vì ý của Thiên Chúa luôn bị tôi loại trừ, bóp méo, hoặc bị đặt xuống hàng thứ yếu.

Tháng 10, tháng Mân Côi, tôi được mời gọi đến học cùng Đức Maria và nhìn vào Thánh Đaminh, người đã khởi xướng ra việc suy niệm những mầu nhiệm kinh Mân Côi để “sống kinh Mân Côi”, hay nói cách khác cho lời “kinh Mân Côi được sống” trong tôi.

Vào những năm đầu của thế kỷ XIII, khi đặt chân lên đất Pháp, thánh Đaminh đã phải chứng kiến cảnh

hoang tàn của Giáo Hội ở miền Languedoc do bè rối Albigeois gây ra. Bị ảnh hưởng nặng nề bởi thuyết nhị nguyên, bè rối này coi tất cả những gì thuộc về thể xác hay trần thế đều do ma quỷ làm ra và thống trị, do đó bản chất nó là xấu. Lúc đó khắp vùng này bị ảnh hưởng tinh thần bi quan, yếm thế. Người ta chỉ lo hãm mình phạt xác, và thấy cuộc đời chỉ còn là một màu đen tăm tối. Liệu thuốc thần diệu chữa trị căn bệnh bi quan do bè rối Albigeois gây ra đó chính là kinh Mân Côi.

Kinh Mân Côi bắt nguồn tại các vùng tây bắc Châu Âu từ phong tục kết những vòng triều thiên hoa hồng để đội lên đầu Đức Mẹ trong những buổi hành hương, hay trong những nghi thức ngoài phụng vụ, rồi người ta nhảy múa, ca hát bằng tiếng bản xứ. Dần dần khi hoàn cảnh không cho phép, người ta đọc phần đầu kinh Kính Mừng thay thế cho những bông hoa hồng để trở thành kinh Mân Côi, với

những hình thức rất phong phú, linh động.

Kinh Mân Côi lúc đó mới chỉ là một hình thức diễn tả lòng sùng kính đơn sơ, chất phác, có tính cách tình cảm đối với Đức Mẹ. Tới Languedoc miền nam nước Pháp, Thánh Đaminh thấy một bên là cảnh hoang tàn của Giáo Hội do bè rối Albigeois gây ra, một bên là lòng đạo của những người dân mộc mạc, chưa được hướng dẫn đúng cách và đúng mức. Một số nhà truyền giáo Tây Ban Nha thức tỉnh, đã lên tiếng khuyến cáo Giáo Hội địa phương vùng đó rằng : “Các ngài hãy gạt bỏ sự thánh thiện giả tạo của mình ra một bên đi. Các ngài hãy xem những người dân chất phác đang bị bọn lạc giáo lôi kéo bằng sự nghèo khó và thánh thiện của Phúc âm Chúa Kitô kia !” Thánh Đaminh cũng là một trong những người công bố lời khuyến cáo này vào những ngày đó. Như vậy, phải công nhận rằng đời sống và cách rao giảng của các vị giáo sĩ

thời đó (có thể cả thời nay nữa) đã làm cho người ta chán ngán, cho nên khi có ai dùng Kinh Thánh hay phép lạ để làm chiêu bài, thì người ta đi theo như nước chảy.

Thực ra, mọi thời và mọi nơi, chỉ có một con người duy nhất là Đức Giêsu Kitô mới có thể cuốn hút, lôi kéo người ta. Cho nên phương cách để người ta khỏi rơi vào các lạc thuyết thời xưa cũng như ngày nay chính là làm sáng tỏ chân lý Tin Mừng bằng cách trình bày một giáo lý trung thực với Lời Chúa qua phương tiện sẵn có là kinh Mân Côi. Vấn đề của chúng ta ngày nay là làm sao nâng cao tình cảm đạo đức và lòng sùng kính của người tín hữu lên bình diện một lòng tin yêu có nền tảng vững chắc trong Tin Mừng, được thể hiện qua những biến cố lịch sử của cuộc đời Chúa Giêsu và Đức Mẹ. Chính niềm vui này mới đánh tan được nỗi bi quan yếm thế luôn ám ảnh người tín hữu, nhất là khi họ ốm đau bệnh tật rồi chạy đi hết

nơi này đến nơi kia xin khẩn mà không được như ý mình. Buồn lòng hơn nữa là có nhiều kẻ lợi dụng lòng tin đơn sơ của bá tánh bày ra nhiều cách chữa bệnh mang tính mê tín. Bệnh nào cũng chỉ cần vị đó vỗ vào trán 3 cái, hoặc mua nước lã chữa bệnh mà phải do chính tay vị ấy đưa thì mới.. thiêng ! Nếu muốn chắc ăn hơn nữa bệnh nhân mua tấm hình của vị đó đang ngồi thiền về cầu nguyện thì bệnh nào cũng khỏi ! Vị khác thì chữa bệnh bằng cách chỉ cần đưa tấm ảnh của bệnh nhân lên đọc xăm xì vài câu rồi tuyên bố cứ về nhà là khỏi bệnh!

Sống kinh Mân Côi là làm cho những lời kinh đó trở thành một phương tiện loan báo Tin Mừng chứ không chỉ là một hình thức sùng kính Đức Mẹ. Kinh Mân Côi sống chính là phương tiện bồi dưỡng đức tin chứ không chỉ còn là một sinh hoạt đạo đức có tính cách tình cảm nhất thời. Trọng tâm của việc lần chuỗi đó phải là một cách thể để

gặp gỡ, kết hợp với chính Đức Kitô, Đấng “là đường, là sự thật, và là sự sống” (Ga 14,6), và nhờ đó mà con người được thoát khỏi mọi sự lầm lạc, và không để người khác lợi dụng sự thiếu hiểu biết của họ mà gieo rắc hoang mang hay trục lợi (Ga 8,32).

Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, chính Ngài là Tin Mừng cho mỗi người và mọi người. Không có lý thuyết nào, không có đạo đức nào là Tin Mừng cho chúng ta cả. Vì trong sâu thẳm của tâm hồn, mỗi người chỉ có thể được nghỉ yên thanh thản khi gặp gỡ được con người Giêsu đó và sống với Ngài.

Những người chép hạnh thánh, thường thích tô vẽ cho ông thánh, bà thánh của mình những kỳ công nhân đức, những phép lạ khác thường mà bỏ quên đi điều rất căn bản và hết sức quan trọng, là các thánh cũng chỉ là những tạo vật tối tăm như chúng ta, nhưng biết cúi đầu khiêm tốn trước Đức Giêsu Kitô. Các ngài đã tin

vào tình yêu thương của Đức Giêsu, rồi phó thác, bỏ ngỏ đời mình cho Ngài dẫn dắt, điều khiển và thông ban quyền năng lòng mến của Ngài cho. Từ đó chính sự sống, sự sáng, sự thánh thiện của Đức Kitô đến trên các vị đó. Càng bỏ ngỏ đời mình cho Đức Giêsu bao nhiêu thì càng thánh bấy nhiêu. Càng cố gắng để hợp tác với Thiên Chúa bao nhiêu càng thánh bấy nhiêu. Đức Giêsu đã làm như thế với Cha của Ngài. Ai muốn thánh thì cũng phải làm như vậy với Chúa Giêsu. Noi gương Đức Mẹ, Thánh Đaminh đã đi con đường nghèo hèn khiêm tốn trước mặt Chúa, cậy nhờ vào sự sống và lòng mến của Chúa Giêsu, cho nên đã trở thành công cụ dễ dàng để kinh Mân Côi được rao giảng.

Khi cho phổ biến một công việc đạo đức nào để thực hiện khắp hoàn cầu, thì trước hết Hội Thánh phải đi về nguồn, xin Chúa Thánh Thần soi tỏ để nhìn xem việc đạo đức ấy có xuất phát từ Đức Giêsu không ? Có xuất phát từ Kinh Thánh hay không ?

Vậy khi chấp thuận và cổ võ việc rao giảng và lần hạt

Mân Côi ở đầu thế kỷ XIII, Hội Thánh cũng phải nhìn trong việc đạo đức này rọi sáng ánh phục sinh của thập giá Đức Kitô, và các tín hữu khi thực hành việc này phải hưởng nhờ được ân huệ của Chúa Thánh Thần. Ôn đó là ơn gặp được Đức Kitô.

Đức Maria khi hiện ra ở Lộ Đức, ở Fatima cũng khuyên nhủ giáo dân lần hạt Mân Côi: “Các con hãy lần hạt với trái tim!” Dạy chúng ta lần chuỗi Mân Côi là dạy chúng ta bắt chước Mẹ, bé mọn sắp mình xuống đón nhận tình thương của Thiên Chúa. Đón nhận tình thương Thiên Chúa là đón nhận Đức Giêsu Kitô, để tham cuộc đời chúng ta vào ý Cha, như Đức Kitô đã sống suốt đời Ngài bằng ý Cha, từ nhập thể, qua thánh giá đau thương tủi nhục, đến phục sinh vinh quang, và ban Thánh Thần cho cả nhân loại tội lỗi, trong đó có chúng ta.

Đức Mẹ đã sống như vậy, thì hôm nay cả hồn và xác Mẹ cũng được vinh quang như Đức Giêsu Kitô. Nếu đi vào con đường Giêsu như Đức Maria, chúng ta cũng được nên đồng hình đồng dạng với

Đức Giêsu phục sinh như Đức Mẹ. Tuy nhiên nếu khi lần hạt mà tôi lại đi con đường khác, nghĩa là tôi đọc sao cho nhiều lần, nhiều chục trong ngày để nơi kho thiêng liêng của tôi chất đầy công phúc. Và tôi nghĩ rằng khi ra trước tòa phán xét, nếu bên cán cân tội của tôi có nặng hơn bên phúc, thì Đức Mẹ sẽ lấy những tràng hạt, nhiều vô số kể, tôi đã đọc khi còn sống, đặt vào bên đĩa cân phúc nhẹ tênh của tôi. Lúc đó phúc lộc của tôi sẽ nặng xuống, cửa nước trời rộng mở, và tôi sẽ thênh thang hoan hỷ bước vào thiên đàng trước sự bức tức của ma quỷ, và trước con mắt ngỡ ngàng của các Thiên Thần.

Nếu nghĩ như thế thì việc vào thiên đàng thực sự là do công của tôi, là việc riêng của tôi với Đức Maria, và cuộc tử nạn thập giá phục sinh của Đức Kitô để cứu chuộc tôi, thật sự chẳng dính dấp gì vào đời tôi cả !

Trong tiệc cưới Cana, Đức Maria đã chỉ Đức Giêsu cho gia đình hết rượu mà nói : “Ngài bảo gì hãy làm như vậy.” Chúng ta là những cái

bình lạnh lẽo thiếu rượu nồng của lòng mến và sự bình an. Đức Maria dạy chúng ta lần hạt để gặp được Đức Giêsu con của Mẹ, để chúng ta được sự bình an, lòng yêu mến, và sự sống của Đấng phục sinh nơi thân xác linh hồn già nua khô héo nghèo nàn của chúng ta. Như vậy là chúng ta gặp được ơn cứu độ và đã đang ở trong Nước Thiên Chúa.

Lần hạt nhiều mà không thay đổi lòng dạ mình nên giống Đức Maria, không thấy lòng mình khao khát Đức Giêsu Kitô, là tôi chỉ mới làm một việc đạo đức để lập công, tôi chưa đích thực đi vào ơn cứu độ. Như thế tôi chưa sống chuỗi Mân Côi hay lời kinh Mân Côi chưa sống trong tôi. Tôi mới chỉ yêu mến Mẹ bằng môi bằng miệng mà thôi.

“Đức Bà làm cho chúng con vui mừng. Cầu cho chúng con.”

Lạy Mẹ Maria, khi Mẹ đưa con đến được với Lòng Thương Xót của Chúa, thì Mẹ làm cho chúng con vui mừng, và Mẹ cũng là Nữ Vương ban sự bình an cho chúng con nữa. Amen

*Trang thơ : Tháng Mân Côi

Mẹ Maria ơi,

Người ta bảo : Chuỗi Mân Côi là chuỗi diệu kỳ,
Dem hạnh phúc cho bao tâm hồn thơ nhỏ.
Người ta nói : Từ Chuỗi Mân Côi
Mẹ dẫn chúng con về nhà Cha.

Lời nhỏ đó,
Đường đến với Lòng Thương Xót
Luôn tràn đầy hương thơm của bao lời chúc tụng,
Luôn rì rào và đắm thắm lời tâm sự Mẹ con,
Luôn sôi nổi niềm Tin Cây Mến.
Kính Mân Côi đã góp nhặt từ ngàn phương
về Giáo Điem,
Kính Mân Côi như bầu trời rộng mở của Tình Yêu.
Đàn con thơ được ấp ủ chở che
trong đôi cánh ấm áp của Máu và Nước.

Ôi, nếu con lạc bước những xó xỉnh của cuộc đời,
Ôi, nếu con cứ lang thang trên đôi chân trần yếu đuối,
Mà con còn biết có Mẹ,
Mà con còn biết thổ thức chút lời Mân Côi,
Thì Mẹ lại dẫn lối con về,
Về nhà Cha đầy Thương xót
Về nhà tràn ngập Chúa Ba Ngôi,
Mẹ nhé!

Mẹ ơi con yêu Mẹ,
Mẹ con mình cùng chúc tụng Chúa thôi.

Người Giáo Điem

*Lễ Suy Tôn Thánh Giá

GỬI ANH BẠN “NGHÈO”

Anh bạn Nghèo đói ơi,

Đã nghèo thì dễ bị đói và đói là vì nghèo. Đói cũng khổ mà nghèo cũng khổ. Cặp bài trùng nghèo khổ, đói khổ thường đi đôi với nhau.

Dù nghèo, không có tiền sắm computer, nối mạng internet, nhưng chúng mình vẫn có thể dành chút tiền ăn sáng ra tiệm Net lên web đọc tin tức của Giáo Hội và hiệp thông với các bạn trẻ trên thế giới trong ngày Đại Hội. Một câu chuyện do anh Felipe Passos, người Brazil 23 tuổi, chia sẻ trước sự hiện diện của Đức Thánh Cha Phanxicô trong đêm canh thức 30-7-2016 đã làm rung động con tim của hàng triệu bạn trẻ.

Sau khi tham dự Ngày Giới Trẻ Thế Giới ở Krakow, Felipe và nhóm thanh niên cầu nguyện đã cố gắng làm thêm nhiều công việc nặng nhọc gây quỹ cho nhóm để có thể cùng nhau tham gia Ngày Giới Trẻ Thế Giới tổ chức năm 2019 tại Panama.

Felipe nói với một giọng xúc động : “Tôi nghĩ về những nỗ lực, những hy sinh của nhiều người trong gia đình, của bạn bè và đồng nghiệp trong bao ngày tháng... Tất cả những cái ấy sắp bị cướp đi trong khoảng khắc, và vì thế mà tôi cương quyết bảo vệ nó.”

Felipe thành công trong việc bảo vệ số tiền tiết kiệm của nhóm, nhưng đã bị trúng một viên đạn. Anh bị hôn mê, phải thở qua ống dưỡng khí. Cộng đoàn giáo xứ của anh làm việc hy sinh hãm mình và liên li cầu nguyện cho anh.

Cuối cùng anh đã tỉnh dậy. Điều đầu tiên anh xin là được rước Mình Thánh Chúa. Từ đó, anh hồi phục nhanh chóng, nhưng bị bắt toại phải ngồi xe lăn.

Anh xác tín : “Đây là cây thập giá Chúa gửi đến cho tôi để tôi có thể đi tới gần Ngài hơn, sống nhiều hơn trong ân sủng và tình yêu của Chúa.”

“Đối với bệnh viện thì tôi đã chết, tim ngừng đập nhiều lần. Các bác sĩ đã nói với cha mẹ tôi rằng ‘cậu bé này không có hy vọng’. Thế nhưng tôi vẫn còn ở đây, và nhóm của tôi vẫn còn đến đây được chỉ nhờ vào Lòng Thương Xót của Chúa! ”

Hàng triệu tiếng vỗ tay nổi lên, nhưng Felipe dơ tay ngăn lại : “Xin im lặng! Chúng ta hãy lắng nghe Chúa Thánh Thần!”

Người thanh niên 23 tuổi yêu cầu mọi người cầm cây thánh giá đang đeo ở trên cổ lên và nhìn vào đó. Tất cả mọi người, kể cả Đức Thánh Cha Phanxicô, đã cầm thánh giá lên.

Felipe xin mọi người thỉnh lặng suy gẫm : “Thập giá Chúa ban cho tôi là gì? Thập giá Chúa muốn tôi thực hiện cho tình yêu của Ngài là gì? (nguồn Net)

Anh bạn Nghèo, anh nghĩ thế nào về câu chuyện này ? Anh trả lời sao về câu hỏi trên ? Chắc hẳn anh sẽ đáp ngay rằng : “Thập giá Chúa ban cho tôi là sự nghèo khổ chứ còn là gì nữa.” Thế nhưng bạn lại ngập ngừng không tìm ra lời giải đáp cho câu gợi ý thứ hai, Chúa muốn anh thực hiện cho tình yêu của Ngài trong sự nghèo túng là gì. Sờ dĩ bạn áp dụng là vì bạn luôn cho rằng nghèo là khổ, mà không thấy

nghèo đói lại được... Chúa chúc phúc! Lúc nào cũng nghe bạn ca cảm : “Số nghèo hai chục năm nay. Xây bao nhiêu mộng trắng tay vẫn nghèo. Chúa ơi!”

Xin lỗi bạn, tôi không lấy tôn giáo làm “liều thuốc phiện ru ngủ dân chúng” để “xoa dầu cù là” cho bạn, để an ủi bạn cứ “rán chịu khổ rồi mai mốt chịu...cực cho quen” làm cho bạn nhụt chí, chẳng còn muốn nỗ lực phấn đấu “xoá đói giảm nghèo” nữa. Tôi cũng không cổ vũ cho sự đối khổ, túng nghèo, lạc hậu đâu nhé, vì “bần cùng sinh đạo tặc” mà.

Bạn nghe Chúa nói : “Phúc cho anh em là những kẻ nghèo khó, vì Nước Thiên Chúa là của anh em. Phúc cho anh em là những kẻ bây giờ đang phải đói, vì Thiên Chúa sẽ cho anh em được no lòng... Khôn cho các người là những kẻ giàu có, vì các người đã được phần an ủi của mình rồi. Khôn cho các người, hỡi những kẻ bây giờ đang no nê, vì các người sẽ phải đói.” (Lc 6, 20.24)

Khi nói như thế Chúa Giêsu không hề có ý muốn cho con người cứ sống trong nghèo khó, bần cùng vì chính Chúa đã công bố : “Ta đến để chiên được sống và sống dồi dào” cơ mà. Trên đời này ai không mong được sống ấm no hạnh phúc, nhưng sai lầm ở chỗ họ cho rằng càng có tiền của, chức tước, địa vị thì càng được hạnh phúc, vì thế họ tìm mọi cách để đạt được mục đích đó, bất chấp thủ đoạn. Bậc thang giá trị đích thực trong cuộc sống bị đảo lộn. Bạn buồn khổ, mặc cảm khi “trót sinh ra trong kiếp nhà nghèo” vì thiên hạ đánh giá bạn chỉ qua cái vỏ bên ngoài, chỉ trân trọng kẻ giàu có quyền cao chức trọng. Những người nghèo như chúng mình đi đâu cũng bị rẻ rúng coi thường mặc dù chúng ta sống đúng, “lương tâm chẳng trách cứ mình điều gì”.

Bạn ơi, của cải vật chất chỉ là phương tiện cần thiết để con người được sống xứng phẩm giá con người. Thế

nhưng có nhiều người chỉ vì muốn có tiền của mà đánh mất phẩm giá làm người, làm nô lệ cho tiền của. Họ quên rằng vật chất của cải chỉ là phương tiện chứ không phải là cứu cánh cuộc sống của mình. Chúa đã cảnh báo : “Kho tàng anh em ở đâu, thì lòng anh em ở đó” (Lc 12,34).

Filipe cũng như nhiều người khác trên thế giới này nghèo mà đâu có khổ. Thánh Phanxicô Assisi khước từ đời sống giàu sang phú quý, cởi trả bộ quần áo công tử lại cho gia đình, trắng tay ra đi khát thực, bụng đói mà đâu có khổ, vẫn hăng say ca hát yêu đời yêu thiên nhiên vạn vật. Thánh Phaolô không có “tài khoản ngân hàng”, làm việc bằng đôi tay để tự nuôi sống mình, chịu đói khát, tù đầy, mà đâu thấy kêu khổ, vì đã “coi mọi sự là phân rác so với cái lợi là biết Đức Giêsu Kitô”.

Chính Đức Giêsu đã đi đến tận cùng sự nghèo khó ấy, “chim trời có tổ, cáo có hang, nhưng Con Người không có nơi tựa đầu” mà đâu có khổ. Trái lại chắc hẳn Chúa Giêsu là người hạnh phúc nhất. Bạn đọc trong thư Philip thấy rõ “Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ nhất quyết phải duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân, sống như người trần thế. Người lại còn hạ mình vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây Thập Tự. Chính vì thế Thiên Chúa đã tôn vinh Người và tặng ban danh hiệu trổi vượt trên muôn ngàn danh hiệu...” (Pl 2,6-9tt)

Bạn ơi,

Những người nghèo đói chúng mình không bị bỏ rơi đâu, vì chính Đức Thánh Cha Phanxicô đã khẳng định giáo hội Công Giáo là “giáo hội nghèo” chứ không phải chỉ là “cho người nghèo” hay “vì người nghèo”.

Trong bài giảng tại nguyện đường thánh Matta, ĐTC nhắc nhở “Giám mục không phải là giám mục cho bản thân ngài, mà là cho dân. Cũng vậy, linh mục không là linh mục cho bản thân ngài, mà là cho dân, để phục vụ, nuôi dưỡng, chăm sóc dân là đoàn chiên của ngài để bảo vệ họ khỏi chó sói.” ĐTC lưu ý khi một linh mục, giám mục tìm kiếm tiền tài, danh vọng, ngạo mạn, thích phô trương, ham quyền lực thì dân sẽ không còn yêu mến ngài, và đó là dấu hiệu... ngài sẽ kết thúc trong đau buồn.

ĐTC đã ngỏ lời với các linh mục, nữ tu đang học ở Roma rằng rằng điện thoại thông minh mới nhất hoặc những đồ dùng thời trang không phải là con đường đưa tới hạnh phúc : "Thật đau lòng khi cha nhìn thấy một linh mục hay một nữ tu lái các mẫu xe mới nhất. Các con không thể làm điều này được. Một chiếc xe là cần thiết để làm rất nhiều công việc, nhưng xin vui lòng chọn một chiếc xe khiêm tốn. Nếu các con thích một chiếc xe hào nhoáng, thì chỉ cần nghĩ đến bao nhiêu trẻ em đang chết đói trên thế giới. Niềm vui không được sinh ra, cũng không đến từ những thứ người ta có!"

Khi tiếp các sứ thần và các đại diện Toà Thánh, ĐTC nhắc nhở : “Chúng ta rất cần các mục tử! Nhưng đó phải là những người cha và những người anh em: phải là những người hiền lành, kiên nhẫn và giàu lòng thương xót; phải là những người yêu mến sự khó nghèo, cả trong nội tâm để được tự do phục vụ, cả về bên ngoài như một sự đơn sơ và thanh đạm trong cuộc sống; đó phải là những người không mang cái tâm lý mình là hoàng tử...”

Chắc hẳn bạn không thích những người “nói một đằng làm một nẻo” hoặc chỉ “nói hay mà làm không hay”. Không chỉ nói xuông, chính ĐTC đã chọn lối sống đơn giản. Ngài sống trong một nhà khách Vatican chứ không

phải là căn hộ sang trọng dành cho các vị Giáo Hoàng. Chiếc xe ĐTC đang dùng để di chuyển tại Vatican là xe hiệu Ford Focus, loại xe nhỏ, rẻ tiền nhất và ít tốn hao xăng nhất do hãng Ford tại Hoa Kỳ chế tạo.

Nhân ngày Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới, ĐTC có cuộc gặp gỡ với các Đức Giám Mục. Trong bài phát biểu ĐTC nhấn mạnh đến tinh thần nghèo khó bé mọn phó thác : “Kiêm nhường là một trong những đặc tính thiết yếu của Thiên Chúa, và thuộc về di truyền thể (DNA) của Thiên Chúa... Thiên Chúa muốn trú ngụ nơi phần âm áp nhất của bản thân chúng ta, đó là con tim. Chính Thiên Chúa tỏa ra một thứ nhiệt năng chúng ta cần đến, thế nhưng trước hết Ngài tiến vào như là một kẻ ăn mày rét mướt.”

Vui quá phải không bạn? Những kẻ đói nghèo không có nhà cao cửa rộng thì Thiên Chúa đến trú ngụ nơi trái tim của họ, và Ngài đến không phải như một đại gia mà như một kẻ “ăn mày rét mướt” và “tỏa ra một thứ nhiệt năng chúng ta cần đến”.

Theo ĐTC, vì là giáo hội nghèo nên cần phải nhớ “Các thành quả trong công việc mục vụ của chúng ta không lệ thuộc vào một thứ dồi dào phong phú về những gì chúng ta có được mà vào tính chất sáng tạo của tình yêu thương. Thật vậy, lòng kiên trì, sự nỗ lực, công khó nhọc, dự án phác họa và việc tổ chức... tất cả đều cần đấy. Nhưng trước hết và trên hết chúng ta cần ý thức rằng quyền năng của Giáo Hội không ở nơi chính Giáo Hội; quyền năng này được ẩn kín trong lòng nước sâu của Thiên Chúa là nơi Giáo Hội được kêu gọi để thả lưới xuống.”

Bạn ơi, bạn đừng buồn vì không được giàu có nhé. Thánh Giacôbê đã cảnh báo “Giờ đây, hỡi những kẻ giàu có, các ngươi hãy than van rên rỉ về những tai họa sắp đổ xuống trên đầu các ngươi. Tài sản của các ngươi đã hư nát,

quần áo của các người đã bị mối ăn. Vàng bạc của các người sẽ bị rỉ sét; và chính rỉ sét ấy là bằng chứng buộc tội các người; nó sẽ như lửa thiêu huỷ xác thịt các người” (Gc 5,1-3)

Tới đây nếu anh “Nghèo” vẫn còn cảm thấy buồn khổ vì nghèo đói, hãy nghe ĐTC nói : *“Đừng bao giờ là những người buồn bã. Người Kitô hữu không bao giờ ở trong trạng thái buồn! Đừng bao giờ thất vọng! Niềm vui của chúng ta không phải là niềm vui khi có được của cải và nhiều thứ, mà chính là niềm vui được gặp gỡ một Người: Chúa Giêsu, Ngài đang ở giữa chúng ta!”* (bài giảng Lễ Lá)

Trong cuộc gặp gỡ các chủng sinh, các tập sinh và những người trẻ ngày Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới với chủ đề “Xót Thương và Tha Thứ”, “Chúa Muốn Đến Nhà Các Con và Ở Lại”. ĐTC nhấn mạnh đến niềm vui. “Bất cứ nơi nào có những con người tận hiến, những chủng sinh, những nam nữ tu sĩ, những người trẻ, nơi đó có niềm vui. Nơi đó luôn có niềm vui. Đó là niềm vui của sự tươi trẻ. Đó là niềm vui khi đi theo Đức Giêsu. Niềm vui mà Chúa Thánh Thần ban cho chúng ta, chứ không phải niềm vui của thế gian... Làm ơn, đừng bao giờ cho chúng tôi những nữ tu, những linh mục với bộ mặt “hạt tiêu ngâm giấm”. Đừng bao giờ! Nhưng với niềm vui đến từ Đức Giêsu.”.

Và **“niềm vui ấy không ai cướp mất được”**. Quả đúng là như thế. Bạn còn buồn nữa không ? Ai cướp được niềm vui của bạn ?

*Trên trái đất đường đi không kể xiết,
Đường dài lâu gian khổ cũng rất nhiều,
Nhưng anh hiểu khó và dài hơn hết,
Là con đường ta vẫn gọi: Tình Yêu.*

Lm. Giuse Trần Đình Long

*Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

NHỮNG MẢNH TRĂNG ĐẤT VIỆT

- Giáo phận Sài Gòn

Con tên là Quyên, 52 tuổi, ở quận 1, Sài Gòn, làm kế toán nhưng đã nghỉ hưu năm trước rồi. Nhà con không có đạo (thờ cúng ông bà). Cháu chồng của một người theo đạo Công Giáo. Nhờ thím út mà con biết cha được một năm rồi.

Ngày ấy con bị bệnh do có tuổi, bệnh về thể chất, rồi lo lắng dẫn đến bệnh về tinh thần, rồi con bị trầm cảm. Con luôn nhìn cuộc sống này với những nỗi lo lắng, hoang mang, sợ sệt, toàn là suy nghĩ tiêu cực... Con thấy mọi sự đều như bế tắc!

Nhờ mỗi ngày lên trang web muoichodoi.info nghe cha giảng về lòng thương xót Chúa mà bây giờ dường như con đã hết bệnh!

Rất may là bài đầu tiên con nghe cha giảng, nói rất đúng tâm trạng của con: "Ngày mai cứ để ngày mai lo. Ngày nào có cái khổ của ngày đó!"

Con cầu mong sao những người bị bệnh trầm cảm như con sẽ may mắn nghe được cha giảng, qua đó tìm được hình ảnh của mình để sống tích cực hơn, vui vẻ, bình an mỗi ngày.

Con rất thích nghe cha giảng để củng cố niềm tin mỗi ngày, để sống hoàn thiện hơn mỗi ngày!

Xin Chúa chúc lành cho cha.

Chúc cha luôn được Chúa yêu thương, soi sáng để cứu giúp nhiều người bệnh hoạn như con.

Đưa con ngoại đạo
Xuân Quyên

- Giáo Phận Xuân Lộc

Con là Têrêsa Thảo. Thuộc Giáo Phận Xuân Lộc. Hôm nay con viết thư này xin được làm nhân chứng về lòng thương xót Chúa đã thương ban xuống trên gia đình con.

Chúng con làm đám cưới vào cuối tháng 6/2013, vì cũng lớn tuổi nên chúng con mong có con lắm. Mấy tháng sau con có thai nhưng thai bị chết lưu ở tuần thứ 8 không rõ nguyên nhân. Lúc đó, con phải hút nạo thai vì nghi bị thai trứng bán phần, một dấu hiệu của bệnh ung thư buồng trứng. Các bác sĩ phải làm sinh thiết. Tạ ơn Chúa, kết quả là lành tính, nhưng bác sĩ khuyên không nên có thai ngay vì con phải nạo thai nên lòng tử cung mỏng, sẽ rất nguy hiểm nếu có thai ngay.

Sau đó gần 1 năm, vợ chồng con mong mãi nhưng vẫn không có thai lại. Có lẽ do con mong quá, căng thẳng quá! Con ngại đến chỗ có người quen vì suốt ngày bị hỏi chuyện con cái. Nào là: sao mãi chưa có con? Hay lâu quá bị tịt rồi? Hay đi xin con nuôi đi... Con buồn khổ lắm. Áp lực và tủi thân kinh khủng. Tính tình con trở nên nóng nảy, cáu gắt... Về sau bác sĩ nói nguyên nhân tinh thần cũng ảnh hưởng nghiêm trọng đến việc có con.

Con bắt đầu chạy chữa khắp nơi, từ Đông đến Tây y, uống đủ các loại thuốc. Đến cuối tháng 12-2016 con có tin vui. Vợ chồng con mừng lắm. Nhưng khi thai được 7 tuần, sáng Mùng Một Tết, con bị động thai, phải nằm 1 chỗ chích thuốc. Gia đình con lo lắng mất cả Tết.

Mùng 8 Tết, vợ chồng khăn gói xuống Sài Gòn tái khám. Bác sĩ siêu âm báo cho biết con mang song thai, nhưng phải nhập viện gấp vì bị động thai, túi thai bị bóc tách khỏi tử cung 30%, đe dọa sảy thai, vô cùng nguy hiểm. Từ đây hành trình chiến đấu khó khăn của mẹ con con bắt đầu.

Con nằm bệnh viện triền miên. Cứ khoảng 2 ngày, con phải siêu âm 1 lần, mỗi lần ra 1 thứ bệnh. Tim thai của trẻ khỏe mạnh giai đoạn này là khoảng 120-160 lần/phút, nhưng 2 bé nhà con là 211 lần/phút. Bác sĩ cho biết rất nguy hiểm, có thể ngưng tim và chết lưu bất kể lúc nào. Và thật buồn, con bị mất 1 bé lúc thai được 9 tuần. Vì không thể can thiệp nên không thể mổ lấy thai ra mà phải theo dõi, vì sợ tán huyết gây nhiễm trùng. Bác sĩ còn báo cho chúng con chuẩn bị tinh thần vì có thể em bé còn lại cũng không qua khỏi. Con và mẹ (bà ngoại) chỉ biết khóc ròng ngoài hành lang bệnh viện. Con vô cùng sợ hãi và suy sụp tinh thần, lúc nào cũng giật mình, tim giật thon thót như bị ai bóp chặt, dù chỉ nghe một tiếng động nhỏ.

Lúc này con chẳng biết cây trồng, bầu vùi vào đâu nữa khi nghe bác sĩ lắc đầu nói: "Y học bó tay. Chúng tôi cũng chịu, không có biện pháp nào trong trường hợp này. Bây giờ chị chỉ còn mong ơn trên, kỳ tích xảy ra mới cứu được mẹ con chị thôi!".

Và, con đã viết thư xin cha cầu nguyện. Kỳ diệu thay, cứ mỗi ngày nhịp tim của bé giảm xuống 1 chút. Những tuần tiếp theo, bác sĩ khám, xét nghiệm máu, và thông báo bé có nguy cơ mắc bệnh Down và bệnh lý về tim bẩm sinh rất cao. Họ khuyên con chọc ối để thăm dò, nhưng nếu chọc ối thì 50% có nguy cơ sinh non. Sợ ảnh hưởng đến thai nhi, và xác định dù có thế nào con cũng quyết giữ con của mình lại, nên con không đồng ý chọc ối. Con phải viết cam kết hoàn toàn chịu trách nhiệm nếu có điều không may xảy đến. Lo lắng, căng thẳng cùng cực cha ạ. Chúa thương, con trải qua nhiều lần xét nghiệm quan trọng và nguy hiểm như thế nhưng mọi thứ đều ổn định và tốt đẹp. Em bé phát triển khỏe mạnh.

Giờ đây gia đình con xác tín rằng Chúa đã thương xót cứu mẹ con con, điều mà các bác sĩ và y học bó tay. Xin cảm tạ lòng thương xót Chúa qua lời bầu cử của Mẹ Maria. Cảm ơn cha và cộng đoàn đã thương cầu nguyện cho con.

Chúc cha luôn mạnh khỏe và bình an.

Teresa Thảo
thuthao03102002@yahoo.com

- Giáo Phận Bắc Ninh

Con tên là Maria Trần Thị Tĩnh, thuộc giáo xứ Ngõ Khê, giáo phận Bắc Ninh, ở miền Bắc. Con không biết nhắn tin cho cha. Mọi lần con đã nhờ con trai con nhắn cha xin cầu nguyện cho người chị họ được khỏi bệnh sơ vữa động mạch tim. Hiện nay đã gần khỏi, chị ấy tin lắm, ba giờ chiều nào cũng lần chuỗi Lòng Thương Xót và siêng năng cầu nguyện. Con rất vui mừng, muốn kể cho cha nghe và làm chứng về Lòng Thương Xót Chúa đã cứu chữa con và gia đình con nhiều lần.

Con năm nay 62 tuổi, bị bệnh tim bẩm sinh (thông niên thất) nhưng hồi nhỏ bố mẹ không biết. Đến khi sinh đứa thứ 3, con thấy yếu quá, đi khám mới biết, vì trước đây không có điều kiện. Mỗi khi mệt mỗi con chỉ nghỉ ngơi là khỏi. Người con lúc nào cũng yếu ớt. Từ khi biết bệnh, con chỉ đi khám và uống thuốc cầm chừng, vì không có điều kiện đi mổ, mặc dầu các bác sĩ nói là phải mổ.

Mỗi năm con đi khám 1 lần. Đến năm 2014 con quyết định đi mổ dù không có đủ tiền, con phải vay mượn thêm. Con làm thủ tục nhập Viện Đa Khoa Bắc Ninh, rồi người ta chuyển hồ sơ lên Hà Nội vào Viện Bạch Mai. Một điều hết sức ngạc nhiên vì kết quả siêu âm là từ lỗ hở thông niên thất, có một cái màng mọc ra che lấp mà trước đây là

lỗ hở 9mm. Bác sĩ ngạc nhiên nói là không phải phẫu thuật. Lúc đó con rất vui mừng tạ ơn Chúa và Mẹ Maria. Con không dám cầu nguyện cho được khỏi bệnh bao giờ, con chỉ cầu Chúa cho được khỏe mạnh, thế mà Chúa đã chữa con khỏi.

Con đi cầu nguyện Lòng Thương Xót Chúa từ năm 2008. Con được sự hướng dẫn của bác Trung ở miền nam. Bác ấy gởi cho chúng con hình, tràng chuỗi, và tài liệu về Lòng Chúa Thương Xót. Chúng con in tài liệu ra phát cho mọi người rồi xin cha xứ cho đọc chuỗi lòng thương xót ở nhà thờ lúc 3 giờ chiều ngày thứ sáu.

Đến năm 2010, có được 10 chị em đi cầu nguyện, chúng con xin cha cho đọc kinh lòng thương xót một tuần 2 buổi. Từ năm 2012, chúng con đi cầu nguyện mỗi ngày trong tuần. Bây giờ cộng đoàn chúng con có đến 80 thành viên. Họ đạo chúng con nhỏ bé lắm, có độ hơn 200 gia đình nhưng toàn đi đạo cả. Từ năm 2015, giáo hạt tổ chức bầu 5 thành viên làm đầu giáo hạt và 2 cha linh hướng trưởng và phó của cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót. Kể từ bây giờ chúng con có cha dẫn dắt nhưng cũng chưa được quy củ lắm.

Chúng con được nghe CD "20 Bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót" của cha từ mấy năm trước. Bây giờ chúng con có máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, và mở trang web muoichodoi.info để xem video thánh lễ, bài giảng và các chứng nhân. Ngày nào chúng cũng mở lên xem. Tâm hồn chúng con như sống lại và hiểu biết nhiều hơn Tin Mừng nhờ lời giảng cặn kẽ của cha.

Chồng con cũng thích nghe cha giảng, lúc nào cũng bỏ máy nghe 500 Bài Giảng vào túi đem đi làm để nghe, tối về lại để đầu giường nghe tiếp. Chồng con trước đây là người rất nóng tính và cứng lòng, mỗi ngày hút 3 bao thuốc

lá. Thế mà từ ngày con xin cha cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót cho chồng con, thì anh ấy bớt nóng tính và đặc biệt là bỏ hẳn được thuốc lá. Trước đây con phải nhịn anh ấy rất nhiều, và bảo chẳng nghe, còn nói là người ta không hút thuốc cũng chết sớm hơn.

Chỉ tín thác vào Lòng Chúa Thương Xót, con mới thấy nhẹ nhõm và yên tâm.

Bây giờ con gửi cho chị em nhiều tài liệu và máy nghe 500 Bài Giảng để ai cũng biết về Lòng Chúa Thương.

Maria Trần Thị Tình
yuuki4777@gmail.com

- Giáo Phận Hưng Hóa

Năm 2014, con dâu đầu lòng của con là Anna Lê Thị Đào, 37 tuổi, thuộc giáo xứ Yên Bái giáo phận Hưng Hóa. Một hôm con dâu con điện vào cho biết bị u nang buồng trứng, nhờ con xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho. Con nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện. Cha nhận lời dặn gia đình con hãy làm giờ thương xót 3g chiều mỗi ngày và mở trang web muoichodoi.info để nghe giảng và cầu nguyện. Con bảo con dâu con chịu khó 3h chiều ra làm giờ thương xót với họ giáo mà cầu xin, tín thác hồn xác, bệnh tật của con vào trái tim đầy lòng xót thương của Chúa.

Sau 3 tuần, khám lại trên bệnh viện tỉnh Yên Bái, bác sĩ siêu âm thấy u to quá rồi phải mổ. Bác sĩ xếp lịch đưa con con lên bàn mổ, chuẩn bị sẵn hết cả rồi, con con cứ đòi siêu âm lại. Bác sĩ phát cáu vì vừa xong còn đòi siêu âm lại gì nữa. Con con cứ nằng nặc đòi siêu âm lại trước khi lên bàn mổ. Bác sĩ đành chiều theo ý bệnh nhân.

Mấy tiếng sau cho siêu âm lại, thì không thấy khối u đâu, mà u đã vỡ rồi. Con con uống mấy liều thuốc chống

niễm trùng, thế là đã được Chúa chữa lành, không phải mổ, xuất viện về luôn.

Con con điện vào nói lại như thế, con vui mừng quá, hết lòng tạ ơn Chúa đáng giàu lòng thương xót đã thương cứu con của con.

Đến năm 2015, vẫn là con dâu con Anna Lê Thị Đào, gọi điện vào nói cháu bị ung thư vú rồi, cục u to bằng hạt bắp, cứng, đau nhức, và con nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho.

Con bảo cháu từ nay cố gắng theo họ giáo làm giờ thương xót 3h chiều mà cầu xin tín thác vào Chúa, lấy cây nghệ nai (bồ công anh) lá non thì luộc ăn cả lá uống nước, lá già già lấy nước uống, còn bã đắp vào mụn đau.

Sau 2 tuần dùng thuốc, con con nói không khỏi mà đau tăng hơn, cục u to hơn, bằng ngón tay cái rồi. Con tiếp tục nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện và gia đình kết hợp cầu nguyện nài van Mẹ Maria thương chuyển cầu cho con con. Sau 1 tuần, con con điện vào cho biết cháu đỡ được 40 phần trăm. Tuần kế tiếp cháu cho biết khỏi được 80 phần trăm. Tuần tiếp theo con điện ra hỏi cháu nói khỏi hẳn rồi, nó chỉ là cái mụn nhọt thôi. Tạ ơn Chúa.

Gia đình con được Chúa luôn luôn cứu giúp và Mẹ luôn che chở hộ phù. Con chỉ biết cảm tạ Thiên Chúa đáng giàu lòng xót thương, và cảm tạ Mẹ, thánh mẫu gia đình con.

Đưa con tôi lỗi
Giuse Nguyễn Đăng Quý
yendesign12@gmail.co

*Chuyên mục Bác Ái tháng 09

CÓ NHỮNG MẢNH TRĂNG

*T*rong ta, ai cũng có một tuổi thơ. Những dấu ấn để lại trong ta có khi vui, khi buồn. Sắp đến trung thu rồi, lại một mùa trăng nữa đến, mong mỗi chúng ta dù cuộc sống khó khăn hay sang giàu, đầy đủ sung túc hay thiếu thốn chật vật thì ai cũng có một mùa trăng đông đầy hạnh phúc dù chỉ là những mảnh trăng giản đơn, bình dị...

Trăng đến Cần Giờ Trăng qua Nhà Bè Trăng về Quận 7

Trung thu năm nay, năm 2016
Năm Thánh Lòng Thương Xót.

Khởi đi từ Giáo Điểm Tin Mừng, nhóm thiện nguyện Tín Thác chúng tôi chuẩn bị sẵn hơn 6.000 bánh Trung thu cho các em thiếu nhi thuộc gia đình có hoàn cảnh khó khăn

tại huyện Cần Giờ, huyện Nhà Bè và Quận 7 vào ngày 08-09-2016. Đây là những em có hoàn cảnh khó khăn, khuyết tật, gia đình nghèo túng. Mỗi năm Trung Thu đến, các em

thèm muốn có một cái bánh để biết mùi vị như thế nào cũng chưa được thưởng thức, muốn cầm trên tay một chiếc lồng đèn để tung tăng với các bạn dưới ánh trăng rằm cũng không được. Khi nhận được quà, thật thấy thương, có em cứ nhìn mãi cái bánh trên tay, ánh mắt thèm thuồng như muốn nuốt cả chiếc bánh ngay cho biết mùi vị ngon thế nào, nhưng rồi sợ ăn hết đi, đến đêm rằm không còn cái để ăn nên đành phải giữ lại, tay kia cầm chiếc lồng đèn nâng niu không dám cho va chạm vào vật gì, sợ lỡ hỏng thì không có để rước đèn với các bạn. Các em rất quý món quà vừa mới nhận từ tay của các cô chú Thiện Nguyễn trao cho, các em vui mừng vừa đi thành vòng tròn vừa hát bài Rước Đèn Tháng 8 để thay lời cảm ơn cha và các cô chú thiện nguyện đã gởi những món quà đến cho các em vui đón một tết Trung Thu tràn ngập niềm vui trong tình yêu thương của lòng Chúa Thương Xót, dù rằng hầu hết các em đều là những gia đình không có đạo.

Trăng soi Làng SOS – Gò Vấp Saigon **Trăng treo tháp Chùa** **Trăng rọi trẻ Mồ Côi, Khuyết Tật**

Hơn 1000
phần quà Trung Thu
được nhóm thiện
nguyện Tín Thác
mang đến cho các em
thiếu nhi mồ côi và
khuyết tật vào Chúa
Nhật 11-09-2016.
Điểm đến đầu tiên là

làng trẻ em SOS Gò Vấp, tại đây nuôi dưỡng những em mồ côi, khuyết tật. Các em được bảo vệ, chở che trong tình yêu

thương của mọi người, những đóng góp sẻ chia của nhiều người đã giúp các em ở đây được nuôi dưỡng hằng ngày, và những hy sinh của nhiều bà mẹ độc thân tự nguyện vào đây chăm sóc các em như một người mẹ, để các em cảm nhận được tình yêu thương của một mái ấm gia đình. Hơn 20 năm thành lập, nhiều em đã trưởng thành và có cuộc sống riêng, nhưng các em không quên nơi đã dưỡng nuôi các em khôn lớn thành người, nên các em luôn có bổn phận giúp đỡ các lớp đàn em đang được nuôi dưỡng trong làng. Các em vui mừng đón nhận món quà từ tay cha và các bạn thiện nguyện, tay cầm bánh, tay cầm lồng đèn hát ca vui sướng.

Rời làng SOS nhóm thiện nguyện đến thăm các em khuyết tật ở chùa Kỳ Quang. Toạ lạc giữa khu dân cư đông đúc bao bọc xung quanh, chùa Kỳ Quang - nơi tiếp nhận và dưỡng nuôi hầu hết những trẻ em bất hạnh, bị bỏ rơi. Trẻ em khuyết tật, trẻ em bị nhiễm chất độc da cam, tất cả được nhà chùa đón nhận vào chăm sóc, dưỡng nuôi.

Thật xót xa khi tận mắt nhìn thấy những em bé không còn hình dáng của một con người, thân hình dị dạng, đầu thật to, thân hình và chân tay nhỏ xíu, bại liệt nằm một chỗ, nhiều em chân tay không phát triển chỉ nằm lăn qua lăn lại trên giường, có em không nói được, có em không nhìn thấy gì. Với tấm lòng từ bi của nhà chùa và những người tự nguyện vào chăm sóc, nuôi dưỡng các em với một tình yêu cao cả nên các em, những đứa trẻ bị bỏ rơi được có một cuộc sống yên ổn.

Rời Chùa Kỳ Quang, nhóm thiện nguyện ghé thăm và tặng quà gồm bánh Trung thu, sữa và lồng đèn, cho hơn hai trăm em tại trung tâm nuôi dưỡng trẻ em Mồ côi và khuyết tật quận Gò Vấp.

Qua một ngày thăm viếng, gặp gỡ những mảnh đời bất hạnh, thấy lòng mình đau thắt, còn nhiều và rất nhiều

những trẻ em như vậy đang sống quanh ta trong những trung tâm và những mái ấm, cần và rất cần được sự dưỡng nuôi, chăm sóc của những người có tấm lòng yêu thương với trái tim đầy lòng thương xót.

Trăng trên Cao Nguyên

Cha và các cô chú, anh chị thiện nguyện Tín Thác yêu quý!

Con viết thư này từ buôn làng xa xôi của con, mà với cha và các cô chú anh chị thì con rất vui được ghi địa chỉ rõ ràng : Làng phong Eana - xã Draysap - huyện Krongana – Daklak.

Năm nay con học năm thứ hai Đại Học Sư Phạm, không bao giờ con giới thiệu với bạn bè địa chỉ của con. Mỗi dịp hè hay Tết con thường thu xếp thật nhanh, ra bắt xe về quê ngay để tránh các bạn bè hỏi han. Con sợ bạn nào đó nổi hứng muốn về Tây Nguyên quê con chơi. Thật sự là con sợ hãi...

Cha ạ, cứ bảo xã hội thăng tiến, bệnh phong bị khống chế rồi, bệnh ấy không lây, nhưng làm sao mà xóa cho sạch những thành kiến, kỳ thị và xa tránh...

Làng phong quê con, cho đến bây giờ vẫn có gần trăm bệnh nhân nặng sống ở nhà dài do các nữ tu chăm sóc, vẫn có hàng mấy chục trẻ em mồ côi là con của những bệnh nhân phong qua đời bỏ lại.... Nhớ năm ngoái khi có đoàn khách phi chính phủ tìm về làng, không một taxi nào nhận

chở khách vô, chính các sơ các thầy phải tìm phương tiện xe ôm, xe thô do chính bà con trong làng đi đón khách.

Thu năm nay, con tranh thủ về chính buôn làng của con thực tập. Con cũng ước ao ra trường sẽ quay lại đây, chính làng phong Eana đau khổ của con, phụ các sơ dạy chữ cho đám nhỏ.

Và con đã may mắn, đã hạnh phúc xiết bao, khi được lạc vào một mùa trung thu tròn đầy, rực rỡ yêu thương, rực rỡ niềm tin từ hai chữ đơn sơ: Tín Thác!

Khi con về bản làng, thấy không khí khác hẳn, thấy có một cái gì đó khắp khởi vui mừng, thấy có cái gì đó thật là tất bật. Con lạ lắm, vì thấy mấy bác phụ việc trại phong chạy qua chạy lại, ý ới gọi nhau, túm một bác hỏi thăm, bác bảo: "Con về rồi đấy à, vậy chuẩn bị phụ các bác một tay, có một cha và nhóm thiện nguyện Tín Thác gửi "Bánh Trung Thu- quà của Lòng Thương Xót" cho trẻ em và bệnh nhân nặng làng phong mình con ơi, mừng quá!"

Mừng thật cha ạ, bởi cái làng phong của con heo hút quá chừng, lâu thật là lâu mới có khách ghé thăm, và khách ghé đúng mùa Trung Thu thì quả là... mơ ước!

Bởi vì, chớp bể mưa nguồn, mưa thì buôn làng con cũng đón sớm hơn đồng bằng. Trung Thu ở đây rừng núi mờ sương, mưa sục sùi, bóng các bệnh nhân phong bó gối nhìn mưa thấy mà não ruột.

Mỗi khi con ghé nhà dài thăm các cô chú bệnh nặng, ghé cái tử thương cũ kỹ nghèo nàn của các sơ thấy xót cả lòng, lo cho bệnh nhân sức khỏe đã đành, còn cái mặc cái ăn, còn gánh nặng mấy chục em mồ côi... Sao có thể đòi hỏi nơi các sơ nhiều hơn đây, quà Trung Thu ư, xa xỉ quá!

Vậy mà khi xe hàng của Tín Thác ủy thác tới nơi, niềm vui thật sự vỡ òa ra. Từng thùng bánh thơm vương

vấn, lại thêm một thùng quà khác mà người chuyên hàng bảo là rất đặc biệt.

Vâng phần quà đặc biệt ấy con được hạnh phúc mở ra, là Tập San "Nhờ Mẹ đến với Chúa", CD bài giảng, và máy nghe 500 Bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha và cộng đoàn gửi để làm vơi nỗi buồn của bệnh nhân chỉ còn biết hướng tới Chúa bằng thân xác liệt lảo trên giường bệnh.

Con cũng được vinh dự khi run run bật nút cái máy nghe giảng, để bệnh nhân dẫu trẻ, già, đau ít, đau nhiều lắng đi cùng nhau nghe một đoạn bài giảng về Lòng Thương Xót hải hà của Chúa.

Đám trẻ con thì khác hẳn, ánh mắt chúng sáng ngời hướng tới những thùng bánh thơm phưng phức.

Trẻ con không biết nói lời cảm ơn sáo rỗng trịnh trọng nặng hình thức, nhưng những ánh mắt rạng rỡ, nụ cười thật tươi hồn nhiên, tay cầm chiếc bánh không dám đưa lên miệng cắn sợ hết, những bàn chân lon xon chạy giáp vòng kia hơn mọi lời cảm ơn!

Rất tiếc, con phải về trường, không kịp cùng các sơ chung tay buổi đại tiệc trắng Tín Thác của bệnh nhân và trẻ thơ làng phong Eana. Nhưng bước chân con lần này rời buôn làng sao thấy nhẹ nhõm, không quá mặc cảm về thân phận của mình.

Ước chi sau này trở lại buôn làng, ngoài bốn phận một cô giáo, con khoác lên mình chiếc áo đồ thiện nguyện Tín Thác, mang yêu thương từ Lòng Chúa Thương Xót đến với các em của bản làng con, tiếp cho chúng niềm vui, niềm tin, sự trong trẻo của một vàng trắng nơi Giáo Điểm không hề có một cách ngăn phân biệt. Trong Lòng Thương Xót Chúa, làm gì có phân cách, phân biệt, thành kiến, loại trừ, tị hiềm, ganh ghét, đố kỵ không cha?

Trăng an ủi các cha già Hưu Dưỡng

Trạm cuối của mùa "Trăng Giáo Diễm", nhóm thiện nguyện Tín Thác ghé về thăm các cha ở nhà Hưu Dưỡng Chí Hòa. Đây là nơi của các linh mục sau bao năm phục vụ Giáo Hội, và chăm sóc đàn chiên của Chúa trao phó, nay tuổi già sức yếu các cha về đây nghỉ dưỡng với đời sống cầu nguyện hằng ngày trong lòng thương xót của Chúa.

Nhóm thiện nguyện Tín Thác mỗi năm đến thăm các cha 3 lần, dịp Lễ Phục Sinh, Tết Trung Thu và Tết Nguyên Đán.

Hôm nay chúng tôi đến thăm các cha với phần quà trên tay gồm một chiếc bánh Trung Thu, một lon sữa Ensure và một phong bì để các cha bồi dưỡng. Các cha rất vui, vui vì tấm lòng của những con chiên còn nhớ đến người mục tử. Khi còn phục vụ giáo xứ, hàng ngày dâng thánh lễ, cử hành phụng vụ, hoạt động tông đồ, gặp gỡ biết bao người, giải quyết bao nhiêu việc... Nhưng nay thì tất cả không còn nữa, ngoài giờ kinh nguyện, ăn uống thì một mình ở trong căn phòng nhỏ, cô đơn, vắng lặng nên các cha cũng mong có ai đến thăm nom thăm hỏi chuyện trò... Qua ánh mắt, nụ cười, và những lời chia sẻ của các cha, thấy các cha rất vui khi nhóm thiện nguyện đến thăm. Hẹn dịp tới thiện nguyện Tín

Thác sẽ đến, mang niềm vui và lòng tri ân đến với các vị mục tử cả một đời chăm sóc đàn chiên, nay chỉ còn lại một mình, nhìn lên Thánh Giá, Chúa Giêsu là bạn đồng hành trong những tháng ngày còn lại của đời người.

**Một mùa trăng đang dần qua, thiện nguyện Tín Thác ngồi lại dưới chân linh đài Chúa Thương xót dưới mái ngói Giáo Điểm Tin Mừng đơn sơ, ôn lại những kỷ niệm cùng nhau trải qua suốt hành trình loan truyền và thực hành Lòng Chúa Xót Thương, đặc biệt là trong những dịp Tết Trung Thu. Gần 10 năm đón Trung Thu với các em cô nhi, khuyết tật, nghèo khó nơi vùng sâu vùng xa, mỗi năm Chúa gửi đi một nơi. Năm nay Chúa sai đi khắp miền đất nước với hơn "10.000 bánh Trung Thu-Quà Tặng của Lòng Chúa Thương Xót", rồi kết thúc ở Giáo Điểm Tin Mừng – nơi mà vị cha chung Giáo Phận Saigon đã đến chung phần quà với các em trong đêm "Trăng Giáo Điểm". Đó quả là hành trình dài với đầy đủ những cung bậc cảm xúc...*

Để rồi sau những phút giây rộn rã đi qua, ngồi bên chân Chúa suy gẫm nguyện cầu mới hay mình đã nhận được ơn đặc biệt nơi Lòng Chúa Xót Thương, một món quà quý giá bậc nhất trên đời.

Nhiều năm qua, dù hoàn cảnh thuận lợi hay khó khăn cảm cách đủ thứ, thiện nguyện Tín Thác chẳng quên một Tết Trung Thu nào mà không đến với các em cô nhi, khuyết tật, nơi vùng sâu vùng xa, đặc biệt năm nay là "Năm Thánh Lòng Thương Xót".

Thiên Nguyên Tín Thác
Mùa Trăng 2016

*Chuyên Giáo Điểm

TRĂNG GIÁO ĐIỂM – TRĂNG TÍN THÁC

*Trung thu này, đừng đi chơi, đường đông lắm.
Hãy về với Giáo Điểm Tin Mừng nhé!*

Trong thu ngày xưa với tôi
ấm áp và đông đầy niềm vui, cũng
tròn đầy như ánh trăng đêm rằm
tháng Tám năm nay. Buổi tối đêm
trăng, cơn gió nhẹ nhẹ thổi qua,
mang cảm giác khoan khoái, dễ
chịu. Khi ánh trăng len lén lộ dạng
sau những tán dừa nước bên mái lá
cũ kỹ ở phía bên kia khu xóm và len
lỏi ánh sáng qua tán cây già cổ đứng thủy chung cạnh linh
đài Lòng Thương Xót, phải công nhận ánh trăng đêm ấy là
sáng nhất, rực rỡ nhất và đẹp nhất.

Đêm trăng rằm năm nay các em thiếu nhi thuộc Giáo
Điểm Tin Mừng được đón một cái Tết Trung thu với một vị
khách thật đặc biệt. Thánh lễ lúc 18g ngày 10-09-2016 tại
Giáo Điểm Tin Mừng trong tình yêu thương của lòng Chúa
thương xót, và sự quan tâm chăm sóc của vị chủ chăn. Đức
Cha Phaolô Tổng Giám Mục giáo phận Sài Gòn đã đến dâng
thánh lễ cầu nguyện và trao quà cho các em thiếu nhi tại Giáo
Điểm Tin Mừng.

Sau thánh lễ để thể hiện tình yêu thương với các em
thiếu nhi trong dịp tết Trung thu, Đức Tổng cùng cha phụ
trách Giáo Điểm và các anh chị thiện nguyện Tín Thác đã phát
hơn 1000 bánh Trung thu và lồng đèn cho các em thiếu nhi

của Giáo Điểm cùng các em thiếu nhi không Công Giáo sống quanh khu vực.

Đây là Trung Thu đầu tiên mà các em thiếu nhi ở nơi đây, một nơi xa xôi chốn phồn hoa đô hội, quanh năm chỉ thấy nắng bụi mưa lầy, ngày thì có vài chuyến xe qua lại, đêm đến tiếng ếch nhái, ếch ương kêu inh ỏi, tiếng muỗi như gọi bầy mỗi khi màn đêm buông xuống. Vậy mà hôm nay, vị chủ chăn, đứng đầu Giáo phận, không ngại xa xôi, đã vượt qua mấy chục cây số dưới cơn mưa tầm tã trong những ngày giông bão để đến thăm nom, dâng lễ và tặng quà Trung Thu cho các em. Thật là ơn phúc Chúa ban cách riêng cho Giáo Điểm Tin Mừng.

Người chủ chăn giáo phận ấy đã thể hiện lòng thương xót của Chúa, đã mang niềm vui đến cho các em thiếu nhi tại xứ nghèo này. Sự quan tâm của Đức Tổng làm cho mọi người nhận ra chân dung đích thực của một mục tử, một mục tử đã nhìn thấu rõ cái cần của đàn chiên mà Chúa đã giao cho để chăm sóc. Vì : “Ta đến để cho chiên ta được sống và sống dồi dào”, “ Đồng cỏ xanh tươi và bến nước bình yên”. Đó là những cái Chúa cần nơi các Mục tử khi chăn dắt đàn chiên của Chúa, và Đức Tổng đã thực hiện điều đó.

Thật cảm động khi người cha kính yêu ấy cúi xuống ôm lấy những em bệnh tật, như trút hết tình yêu thương xuống và đồng cảm với những gánh nặng mà các em phải chịu đựng, như muốn nói với các em là Chúa không bao giờ bỏ rơi, nhưng Chúa luôn yêu thương và đồng hành cùng các em trong suốt cuộc đời.

Mỗi em không phân biệt lương giáo, đều nhận được một cái bánh và một chiếc lồng đèn. Các em rất vui, và niềm vui lớn nhất là lần đầu được nhận quà Trung Thu từ tay của Đức Tổng Phaolô đến tận nơi trao cho. Các em rất vui mừng nâng niu món quà quý trên tay vì đây là món quà của lòng thương xót Chúa gửi đến.

Trăng rằm hôm nay sao lên cao nhanh quá! Sau những lời nhắn nhủ đầy yêu thương và lời chúc bình an của Đức Tổng dành cho các em vui đón Trăng thu cùng những lời hứa hẹn Đức Tổng luôn yêu thương và sẽ thường xuyên ghé thăm trong những dịp tới, tiếng reo hò, mừng vui của tất cả mọi người, tiếng vỗ tay vang dội cùng hàng nghìn cánh tay đưa lên vẫy chào tạm biệt và mong ước sẽ có một ngày gần đây, chúng con lại được Đức Tổng đến trong tình yêu thương của lòng Chúa thương xót.

Con mưa rào đêm trăng chợt kéo đến, như muốn níu kéo vị cha già...với một lòng Tín Thác!

*Đón trăng không thể hái trăng
Để cùng Tín Thác lang lang thu về
Nhìn trăng nhớ mãi đêm này
Cùng “Trăng Giáo Điểm” cận kề bên nhau*

*Bốn phương ta hẹn thu này
Cùng nhau đi mãi thực hành xót thương
Thiện Nguyện ta xách đèn lồng
Buộc ngang dáng nguyệt xum vầy trẻ thơ*

*Đêm trăng tay kiếm bàn tay
Sợi dây Thương Xót lung lay nơi nào?
Ánh trăng buông xuống ngọt ngào
Thánh Đường Thương Xót hân hoan vui thắm*

*Cầu cho ước nguyện mau thành
Cho tròn vầng nguyệt nghiêng vai đỡ cùng
Nhớ nhau lay tiếng vĩ cầm
Cùng nhau lần hạt bên Lòng Xót Thương.*

Châu Tín Thác 2016

*Chuyên mục : Mỗi Tháng Một Chuyên

“HÁI” TRĂNG LÀM QUÀ

*N*gày còn bé, Trung thu đẹp nhất là được tung tăng cùng chúng bạn trong xóm, trên tay là chiếc đèn lồng ông sao tỏa sáng lung linh, miệng ngân nga những ca khúc Trung thu vui nhộn, rồi lại còn phá cỗ linh đình. Nay, khi ta lớn, không còn thích đèn lồng mâm cỗ nữa, bạn bè cũng mỗi đứa một phương, ta biết đi đâu?

Lại là một ngày lễ hòa mình trong dòng người không hẹn mà cùng đổ ra đường, chen lấn, nóng nực, kẹt xe? Lại là một ngày lễ mệt phờ trở về nhà sau một ngày làm việc mệt mỏi và chỉ muốn lăn ra ngủ? Lại một ngày lễ tẻ nhạt trong quán cà phê đông như nêm, nói một vài câu nhạt nhẽo rồi ai nấy dán mắt vào màn hình smartphone, cố tỏ vẻ bận rộn?

Xin đừng lãng phí thời gian quý báu ấy, hãy về nhà cùng gia đình, hoặc dành thời gian gọi một cú điện thoại về cho bố mẹ. Vì Trung thu, hay bất cứ dịp lễ nào trong năm, cũng đều tuyệt nhất khi có hơi ấm của tình thân, như hình ảnh đẹp mà một nhiếp ảnh gia đã ghi lại được khi Trung thu đang đến gần...

Nếp mình dưới dóc cầu Tân Kiểng hướng về Giáo Diêm Tin Mừng Nhà Bè là hai bóng người lẫm lẫm nhưng vẫn tỏa ra thứ năng lượng ấm áp của tình mẫu tử. Theo lời anh Trần - người đã chia sẻ những bức ảnh này, thì mỗi chiều đi làm về, khi có thể, anh đều ghé qua và gửi hai mẹ

con hộp đồ ăn hoặc ít tiền để họ đắp đổi qua ngày. Được biết, cô bé khoảng 10 tuổi, mắc hội chứng Down, hay nằm ngủ bên vệ đường. Cứ thế, hai mẹ con dựa vào nhau mà sống, ngày qua ngày, lặng lẽ, dưới chân cầu...

Biết được hoàn cảnh của họ, anh Trần đã đến, mua tặng cô bé một chiếc lồng đèn giấy, một chiếc bánh Trung thu và một chiếc máy nghe mang tên Lòng Thương Xót như chút quà tinh thần nhân ngày Tết thiếu nhi, cũng không quên bắt những khoảnh khắc hạnh phúc của hai mẹ con nọ. Anh Trần cho biết, hôm nay là Trung thu, là tết đoàn viên, tất cả gác lại và đoàn tụ bên gia đình đón Trung thu. Mỗi đứa trẻ đều xứng đáng được hưởng hạnh phúc đó. Cô bé mang bệnh Down trong ảnh cũng không thể là ngoại lệ.

Cô bé hạnh phúc, trồi mếu nhìn những món quà mà có lẽ trước đây chỉ xuất hiện trong giấc mơ nhỏ bé chứ chưa bao giờ được tận tay cầm nắm như vậy. Niềm hạnh phúc từ cô con gái đặc biệt lan truyền sang người mẹ, làm nụ cười của bà bỗng nhiên viên mãn lạ thường, dù ẩn sau nụ cười đó là những vết chân chim khắc khoải nơi khóe mắt. Mẹ con họ ngồi đây, bên vệ đường, mân mê chiếc lồng đèn giấy mới toanh đang tỏa ra ánh sáng của tình người, lòng trắc ẩn, mà trong lòng thì ắt hẳn đang lâng lâng với những nỗi niềm rất riêng...

Bên kia đường, trong những căn hộ cao sang lộng lẫy, những đứa trẻ đủ đầy, bên cạnh đó vẫn còn những mảnh đời con trẻ lam lũ, khổ cực đến nỗi không màng đến

những thú vui hay lễ lộc diễn ra xung quanh. Dẫu mỗi người một hoàn cảnh, nhưng chắc chắn những giây phút bên cạnh người thân yêu đều đáng trân quý như nhau.

Vì vậy, bạn ạ, hãy nhìn niềm vui của cô bé Down bên mẹ, để trân trọng những khoảnh khắc được ở cạnh gia đình, dù là ngày Tết Đoàn viên, bạn không có gì ngoài ánh trăng, sao bạn không ráng hy sinh, rướn người lên để hái được ánh trăng ấy! “làm quà” cho những mảnh đời kém may mắn, dù chỉ là hôm nay “ngày trăng tròn”.

Chiều thu 2016
Trần lăng tử

*Chứng Nhân LTX tại Hải ngoại

NHỮNG MẢNH TRĂNG XA XỨ

- Đan Mạch

T
hừa cha Giuse Trần Đình Long, tông đồ nóng
bỏng của Lòng Thương Xót Chúa!

Con là Phêrô Tấn Hoàng 80 tuổi, vợ con là Maria
Đức Nguyễn 71 tuổi, hiện định cư ở Đan Mạch được 26
năm.

Chúng con rất vui mừng tạ ơn Lòng Thương Xót
Chúa đã cho cha ra Nhà Bè lập giáo điểm Lòng Thương Xót
Chúa qua bài sai của Đức Tổng Giám Mục Giáo Phận Sài
Gòn.

Từ 3 tháng nay, sáng nào vợ chồng con cũng mở
máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót qua trang web
muoichodoi.info do cha giảng. Chúa đã thánh hóa cuộc đời
chúng con biết nhường nhịn và yêu thương nhau như chính
Chúa đã yêu thương và tha thứ cho chúng con. Chúng con
luôn cầu xin Lòng Chúa Thương Xót ban ơn cho gia đình
biết siêng năng dự Thánh lễ Chúa Nhật và lễ buộc.

Thứ 3 ngày 16/08/2016 tivi của Thành Phố thông
báo, có một thanh niên Việt Nam 16 tuổi "đi xe đạp trên
không trung", đó chính là cháu nội của chúng con. Khi được
tin cháu Phúc bị xe hơi tung lên cao và văng xa 22m rớt
xuống bất tỉnh, đầu chảy nhiều máu, tức thì xe cứu thương,
bác sĩ và cảnh sát đưa cháu vào nhà thương cấp cứu. Họ cho
vào máy kiểm tra xem có bị gãy xương hay chấn thương sợ

nào gì không. Mọi người đều nghĩ một trăm phần trăm là cháu không qua khỏi.

Ngay lập tức vợ chồng chúng con liên li lần chuỗi kinh Lòng Thương Xót “Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chữa lành hồn xác cháu nội của chúng con!”. Chúng con liên li cầu nguyện như vậy cho đến khi ba má của cháu báo tin mừng rằng cháu không bị gãy một cái xương nào, trên đầu cháu phải khôu mấy mũi nhưng không bị chấn thương sọ não, chỉ bị trầy da mà thôi. Sau 2 ngày nằm ở nhà thương cho bác sĩ kiểm tra, ngày cháu xuất viện, bác sĩ nói: “Đây là một phép lạ lớn, chỉ có Chúa mới cứu được cháu mà thôi!”. Về đến nhà cháu liền nhắn tin cho bạn bè trong lớp biết, ai ai cũng la lên vì tưởng là cháu đã chết rồi!

Alleluia! Alleluia! Alleluia! Tạ ơn Chúa cho đến miền man vạn đại! Với biến cố này, Chúa muốn nhắc nhở và thức tỉnh những gia đình Công Giáo lo cải thiện đời sống, tin tưởng vào Lòng Thương Xót Chúa kéo phải đón nhận sự công thẳng của Chúa!

Gia đình chúng con tạ ơn Chúa qua lời cha và cộng đoàn ở Giáo Điểm Tin Mừng cầu nguyện. Kính mong cha và cộng đoàn tiếp tục cầu nguyện cho giới trẻ ở Đan Mạch quá mê chơi game.

Chúng con tạ ơn Lòng Thương Xót Chúa!

- Úc Châu

Kính thưa cha Trần Đình Long,

Con là Maria Phan thị Giáo, ở Meadow Heights, tiểu bang Victoria, Australia. Con là chị của Linh Mục GB Phan Kế Sự, chánh xứ Giáo Xứ Hoàn Quân, GP Xuân Lộc.

Con viết thư này để cảm ơn cha và Cộng Đoàn Lòng Thương Xót Chúa đã cầu nguyện cho con, và con đã được Chúa đầy lòng thương xót nhận lời.

Nhiều năm trước đây, con có xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho vợ chồng người con trai trưởng của con được Chúa ban cho con cái sau nhiều năm lập gia đình và trông mong có con. Tạ ơn Chúa, vợ chồng cháu đã sinh được một cháu gái đẹp như thiên thần. Nay cháu được hơn 1 tháng tuổi rồi.

Cách đây nửa năm, vợ chồng con lại xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho em con là Linh Mục GB Phan Kế Sứ, bị bệnh tim trầm kha, chuẩn bị lên bàn mổ. Nhờ lời cầu nguyện của cha và cộng đoàn, em Sứ đã gặp thầy gặp thuốc, không phải mổ tim lại (lần trước con đưa qua Úc mổ năm 2006), và sức khỏe nay đang dần dần hồi phục.

Phan Thị Giáo
danhtran2208@gmail.com

- Hoa Kỳ

- Con là Thủy Nguyễn, 53 tuổi, là người ngoại đạo đang sống ở Texas, Hoa Kỳ. Tuy là người ngoại đạo, nhưng con rất thích nghe cha giảng trong CD "20 Bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót". Con rất mừng khi được nghe cha giảng trên trang web muoichodoi.info vào tháng 8-2016. Lời cha giảng có lúc làm con khóc và có lúc làm con cười quá chừng! Con rất ngưỡng mộ công việc bác ái của cha và nhóm thiện nguyện Tín Thắc.

Con biết được lòng Chúa Thương Xót qua một người bạn làm trong sở. Con mừng quá vì đã liên lạc được với cha. Con xin nghe lời cha dạy, và cảm ơn cha đã chúc lành cho con và gia đình.

Mỗi buổi sáng, con lái xe đi làm mất 30 phút. Chiều con lái xe về mất 45 phút. Nhờ đường dài nên mỗi ngày con nghe cha giảng khi lái xe được hơn một tiếng đồng hồ. Càng nghe cha giảng về Lòng Chúa Thương Xót, con càng ghiền! Lời cha giảng đã đánh động tâm hồn con nhiều. Con thấy mến Chúa lắm cha ạ!

Cảm ơn cha đã bỏ thời giờ ra trả lời email của con. Con cầu nguyện cho cha được nhiều sức khỏe.

Thuy Nguyen
thuycunhi@yahoo.com

- **Con tên Nam Trân** và ông xã con là Đức Phương. Chúng con ở Mỹ tiểu bang KS. Con làm trong Hospital Lab về xét nghiệm, và ông xã con làm bên pharmacy. Con gái của tụi con được 12 tuổi. Cháu sinh ra và lớn lên ở bên Mỹ, nhưng tụi con vẫn dạy tiếng Việt cho cháu từ nhỏ. Cháu nói và hiểu tiếng Việt tương đối rành. Khi cho cháu nghe bài giảng của cha thì cháu chưa hiểu hoàn toàn, nên mỗi ngày nếu có thời gian con cố gắng giảng lại bài giảng của cha với cháu. Hy vọng một ngày nào đó cha có thời gian làm CD cho giới trẻ bên này

Con vẫn còn đang nghe CD của cha. Con nghe tới bài giảng thứ 35 rồi nhưng vẫn chưa hết và con cũng không biết có tất cả bao nhiêu bài giảng trong CD này. CD này con vừa được một người quen cho gần đây thôi. Con đã lên mạng và tìm được muoichodoi.info và sẽ từ từ nghe hết các bài giảng. Con sẽ cố gắng copy CD này ra phổ biến cho ba mẹ và những người quen xung quanh.

Chúng con vừa được nghe CD cha giảng về lòng thương xót. CD này tổng hợp những bài giảng của cha về "Các Thánh với Lòng Chúa Thương Xót".

Như cha đã nói nhiều lần trong các bài giảng, rất nhiều người Công Giáo vẫn sống đạo theo thói quen, vẫn đi lễ cuối tuần, vẫn đọc kinh... nhưng sau khi nghe Cha giảng, có những thức tỉnh, những cảm xúc trong lòng được hâm nóng, nhận thức được nhiều chuyện, từ những việc nhỏ nhất nhất trong cuộc sống. Chúng con là một trong số những người này.

Bây giờ, mỗi ngày chúng con đều nghe cha giảng trên đường đi làm và về nhà. Cả gia đình con rất hâm mộ giọng nói ấm áp của cha, rất "tâm phục khẩu phục" tất cả những bài giảng của cha, rất yêu thích cách nhìn rất thoáng của cha về mọi việc thay vì những lề luật cứng nhắc hay chỉ hình thức bên ngoài như chúng con vẫn thấy.

Cảm ơn cha đã thay đổi rất nhiều tâm hồn, trong đó có chúng con!

Nam Trân-Đức Phương
<trantran72@yahoo.com>

- **Con là Gioan Baotixita Nguyễn Trọng**, ở Houston, Texas, Hoa Kỳ. Con là đứa con của Lòng Chúa Thương Xót. Gia đình chúng con nhận được rất nhiều hồng ân của Chúa, qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria cùng các thánh.

Con biết cha vào dịp cha qua Mỹ năm 2012 và làm lễ tại tư gia, nhà người bạn của con. Kể từ lúc ấy tới bây giờ, con đã dính vào Lòng Chúa Thương Xót rồi. Con không thể không nghe những bài chia sẻ Lời Chúa của cha hằng ngày được, vì đó là thức ăn của linh hồn con.

Con muốn góp chút ít sức mọn của mình vào những chuyện công tác bác ái của cha, và cùng cha đưa một bàn tay chia sẻ những khó khăn của người nghèo.

Xem những video cha và nhóm thiện nguyện Tín Thác đi làm bác ái, con không cầm được nước mắt. Coi những thánh lễ trên web muoichodoi.info Chúa Thánh Thần đã tác động trên con, và con cảm nhận được "Tình Yêu" của Chúa dành cho con là vô biên, bất tận. Và con phải chia sẻ tình yêu đó đến với anh chị em của con, phải không cha ?

Con lúc nào cũng cầu nguyện cho cha được nhiều sức khỏe và thật nhiều ơn lành của Chúa để cha đủ nghị lực vượt qua những khó khăn, đem Lòng Chúa Thương Xót đến với mọi người mọi nơi.

JB Trong Nguyen
trongvanvy@yahoo.com

- Bruxelles - Bỉ

- Con là Catherine-Marguerite Phạm Thị Thanh iễm, hiện đang sống ở Bruxelles - Bỉ.

Con gửi điện thư này để cảm ơn cha, vì nhờ nghe cha giảng trên web muoichodoi.info mà con yêu mến Chúa và tín thác vào Lòng Chúa Thương Xót nhiều hơn.

Tháng 3-2016 vừa qua, trong trận khủng bố của nhóm Hồi Giáo cực đoan trong một toa điện ngầm tại Bruxelles, con đã được Lòng Chúa Thương Xót cứu con thoát chết. Con ở trong đó mà không bị chút thương tích nào, trong khi chung quanh con cả trăm người chết và bị thương. Với con, đó là một phép lạ mà con đã được lãnh nhận, dù con tội lỗi bất xứng vô cùng.

Từ 20-9 đến 29-9-2016 con sẽ về Việt Nam thăm gia đình ở Sài Gòn, con mong được gặp cha và kể cho cha nghe nhiều hơn về ơn Chúa đã che chở con thế nào trong biến cố khủng bố vừa qua.

Xin Chúa ban muôn ơn lành hồn xác và gìn giữ cha.

Xin thánh Faustina luôn đồng hành với cha để cha tiếp tục đem bao linh hồn về với Chúa.

Thanh Diễm
diemph16@gmail.com

- Đức Quốc

- Con tên là Matta Lê Thị Hường, 54 tuổi, đang sống ở nước Tây Đức. Con xin làm chứng về Lòng Thương Xót Chúa.

Đầu tháng 9/2014 con về Việt Nam với con trai và em dâu của con. Hồng ân lớn nhất của chúng con là đến gặp cha và cầu nguyện. Lúc đó em dâu con đang mang thai, gặp khó khăn, xin cha cầu nguyện, và nay đã sinh được một bé trai, cháu đã được 13 tháng tuổi rồi. Cháu mạnh khỏe, thông minh, đẹp trai và lúc nào cũng tươi cười. Cháu rất yêu mến Chúa và Đức Mẹ. Mỗi khi chúng con hỏi Chúa và Mẹ ở đâu thì cháu nhìn lên bàn thờ và cúi đầu ạ Chúa, ạ Mẹ. Lúc chúng con đọc kinh cầu nguyện thì miệng cháu cũng lép nhép theo. Điều đặc biệt là mỗi lần cháu đi tham dự thánh lễ thì cháu rất ngoan, yên lặng, không la hét hay phá phách gì cả. Gia đình chúng con vô cùng hạnh phúc và cảm tạ hồng ân Thiên Chúa đã ban cho gia đình con. Hiện giờ em dâu con có thêm một cháu nữa và thai nhi được 3 tháng. Xin cha cầu nguyện cho em ấy đến ngày sanh nở được mẹ tròn con vuông.

Mẹ con là Matta Nguyễn Thị Siêng, năm nay 70 tuổi. Mẹ con nằm trên giường bệnh đã 3 năm nay, bệnh già lâm cầm, tiểu đường, cao huyết áp và tê liệt nửa thân người, không ăn uống được gì, chỉ cho uống sữa qua đường bao tử. Mặc dù mẹ con rất nhiều bệnh, mỗi lần vào nhà thương thăm bác sĩ đều chê nhưng chúng con lúc nào cũng bám vào Lòng Thương Xót Chúa, luôn đọc kinh cầu nguyện và tín thác vào Chúa. Chính Chúa đã ra tay cứu giúp qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria mà mẹ con vẫn còn sống.

Em rể con là Giuse Lâm Châu Đức, tân tòng, 54 tuổi, bệnh gan đã nhiều năm, bệnh rất nặng và cứ tưởng là đã qua đời. Thế nhưng em con luôn kiên trì đọc kinh với Chúa Lòng Thương Xót và Đức Mẹ Lộ Đức. Chúa đã ban ơn cho em con được gặp thầy gặp thuốc. Tạ Ôn Chúa. Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho em rể con.

Chúng con được nghe lời Chúa qua những bài giảng Lòng Thương Xót Chúa. Nhờ ơn Chúa Thánh Thần tác động nên chúng con đã mở được lỗ tai, trí óc và trái tim ra, giờ đây chúng con đã cảm nhận được Lòng Thương Xót của Chúa và hiểu lời Chúa nhiều hơn. Cha đã giảng dạy chúng con hiểu được Lòng Thương Xót Chúa và sự tha thứ dành cho nhân loại quá bao la tuyệt vời. Chúa đã dùng cái chết để đền thay tội lỗi của nhân loại.

Con biết cha vào tháng 3/2012 qua lời giới thiệu của chị con ở Đan Mạch, và con đã vào trang web muoichodoi.info để nghe. Tháng 8/2012 cha qua Mỹ và con vẫn tiếp tục nghe cha giảng. Những bài giảng Lòng Thương Xót Chúa và chứng nhân nghe rất hay và cảm động lắm. "Mặc ai nói ngả nói nghiêng, lòng con vẫn vững như kiềng ba chân". Con một lòng tin tưởng và luôn cầu nguyện cho cha. Con nghe bài giảng nhiều nên giờ đây con đã mê Chúa đến nỗi ngủ con cũng mơ về Chúa. Qua cách giảng của cha về Chúa, về đạo, về đời, dễ hiểu, dễ nhớ và rất chính xác. Khoảng thời gian tháng 10/2014 cha đăng bài giảng cũ nhưng con vẫn tiếp tục nghe mà không thấy chán đến nỗi đi ngủ con cũng nghe. Em con nói con rằng có ngày con bị điếc lỗ tai nhưng con vẫn mặc kệ. Được nghe cha giảng đó là liều thuốc an thần, con ngủ rất ngon và tâm hồn con cảm nhận sự bình an.

Con luôn cầu nguyện xin Chúa Thánh Thần ban thêm sức mạnh cho cha, ban ơn thông minh và sáng suốt để có thêm nhiều mẫu chuyện đời hấp dẫn ly kỳ, vui mừng, đau khổ, thất vọng nhưng lại trở thành niềm hy vọng cho những ai biết tin

tưởng và tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa. Con luôn tin rằng tình yêu của cha và Lòng Thương Xót Chúa không bao giờ bị dập tắt vì cha chỉ giảng về Lời Chúa thôi mà Lời Chúa thì thiên thu vạn đại.

Chúa Thánh Thần đã biến đổi được nhiều người nghiện xì ke, ma túy, cờ bạc, rượu chè, trộm cắp, bệnh tật và nhất là nhiều người lương giáo trở lại với Chúa. Con nghĩ rằng đó là một kỳ công của Chúa. Chúa cũng đã biến đổi đời con. Bây giờ con không còn sống ích kỷ nữa. Con biết nghĩ đến những người nghèo khổ, những người kém may mắn hơn mình, và con nghĩ tốt về người khác mặc dù họ nói xấu mình. Con luôn nhớ lời cha dạy rằng chỉ có tình yêu mới không có hận thù và giận hờn. Mình phải biết vui với người vui, buồn với người buồn.

Con ở một làng quê hẻo lánh, chỉ có một mình con là người Việt Nam thôi. Lúc đầu họ không thích con lắm nhưng từ từ họ cũng yêu mến con. Nhà thờ làm lễ ngày nào thì con đi lễ ngày đó. Có biết giúp đỡ nhà thờ dọn dẹp, lau nhà và đóng góp để xây dựng sửa sang lại nhà thờ. Những công việc này con kể cho cha nghe không có ý khoe khoang nhưng con cảm nhận được rằng đó là hồng ân lớn lao Chúa đã ban tặng cho con ở đời này. Những lúc tham dự Châu Thánh Thể, đọc kinh cầu nguyện thì trái tim con rung động vui mừng đến nỗi không cầm được nước mắt. Con cứ lẩm bẩm rằng sao Chúa lại yêu con quá vậy?

Cha ơi, có nhiều người cầu nguyện cho cha lắm, 500 bài giảng và còn nhiều bài giảng nữa của cha luôn tồn tại trong ký ức của mọi người khi họ nghe và cảm nhận được Lòng Thương Xót của Chúa.

Con cầu xin ơn Chúa Thánh Thần ở trong cha, ở bên cạnh cha để chúng con mãi mãi có những trang lịch sử Lời Chúa về Lòng Thương Xót dài vô tận. Xin Chúa Thánh Thần gửi thêm nhiều chứng nhân để làm sáng danh Chúa.

*Hạt Giống Lòng Thương Xót

TRĂNG KHUYẾT VÙNG CAO

- **Con là Đông Phụng ở Đà Lạt.** Cảm ơn cha đã gởi cho con những chiếc máy nghe 500 bài giảng lòng thương xót để tặng cho người nghèo và người bệnh. Nhiều người bệnh tật, khô khan nguội lạnh được Chúa chữa lành cả về thể xác lẫn tâm hồn. Con xin kể một số nhân chứng đã được ơn Chúa:

Dượng của con bỏ Chúa lâu năm, cách đây 3 tháng, con có nhắn tin xin cha cầu nguyện cho dượng trở lại với Chúa. Sau đó 1 tuần, dượng nhờ người thân trong nhà mời cha đến để cho xưng tội rước lễ. Dượng đã mất cách đây 1 tháng, khi nằm trên giường bệnh luôn nghe máy 500 bài giảng.

Anh Sinh ở gần nhà con bị tai biến liệt nửa người, đi lại rất khó khăn, nhờ nghe máy 500 bài giảng và lời cầu nguyện của cha, bữa nay anh đã khỏe hẳn. Trước đây anh đi tập thể dục chỉ khoảng 100m, nhưng nay đã đi được cả cây số.

Bà ngoại của con, 96 tuổi, bị tai biến mạch máu não phải vào phòng "hồi sức tích cực". Nhờ lời cầu nguyện của cha nên ngoại con đã khỏe và được xuất viện. Bây giờ về nhà rất là tỉnh táo và đọc theo chuỗi kinh lòng thương xót cả ngày.

Lúc bà ngoại con nằm bệnh viện thì có bà Phận, ngoại đạo, ở Đức Trọng bị nhồi máu não rất nặng, viêm phổi nặng, nhũn não nặng và cao huyết áp nặng. Bà nằm liệt 2 ngày không nhúc nhích. Bác sĩ bệnh viện Đà Lạt chê,

khuyên gia đình đưa về Sài Gòn chữa trị nhưng gia đình không dám đem đi sợ bà chết dọc đường. Con gái bà nhờ con nhắn tin xin cha cầu nguyện cho bà, qua hôm sau con thấy bà đã ngồi dậy và tình trạng sức khỏe của bà đã tiến triển từng ngày, và sau 1 tuần bà đã được xuất viện. Con cho con gái bà cuốn sách đọc kinh lòng thương xót và cô đã đọc cả ngày.

Chị Thanh ở Hoàng Diệu gia đình khá giả nhưng không có hạnh phúc, nhiều lúc chị đã định tự vẫn. Khi được nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, gia đình chị đã bình an. Một ngày chị lần chuỗi LTX 4 lần: 3h sáng, 3h chiều và sáng tối. Chị nói không đi làm đẹp nữa mà lấy tiền đó để làm bác ái.

Có anh hàng xóm luôn say xỉn, tối nào cũng về la hét và quậy phá gia đình. Những khi đó, con nghe chị vợ mở máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, và không còn nghe tiếng ông chồng la hét quậy phá nữa.

Con và gia đình cũng được rất nhiều ơn của Chúa như cả gia đình đã cùng nhau lần chuỗi lòng thương xót. Con gái út của con 8 tuổi đã tự lần chuỗi được vì trước đó chỉ đọc chung theo cho vui, nhưng từ khi nghe bài giảng của cha, bé đã tự lần chuỗi, có khi đọc lúc 3h chiều hoặc buổi tối.

Và con cũng đã được Chúa chữa khỏi bệnh. Con bị viêm phế quản thể hen (hen suyễn) không thể thở được, con có nhắn tin xin cha cầu nguyện. Hôm nay con đã hoàn toàn khỏe, thở được, không còn đàm. Con có thể chạy thể dục ở dốc cao một cách bình thường, nhẹ nhàng mà không bị khó thở nữa.

Có một người ngoại đạo, một người Tin Lành và người dân tộc, họ ao ước được máy nghe nên con tặng cho họ. Buổi sáng đi chợ con đem sách và CD bài giảng Lòng

Chúa Thương Xót cho người ngoài chợ và bày họ đọc kinh lòng thương xót. Đôi lúc con cũng gặp trở ngại từ phía gia đình, xin Chúa giúp sức để con có thể loan truyền Lòng Chúa Thương Xót cho mọi người.

Đông Phương

- **Con là Monica Trần Thị Quỳnh Diệp**, thuộc Giáo xứ Hòa Nam, Giáo phận Đà Lạt. Con xin làm chứng về lòng thương xót Chúa cho gia đình chúng con.

Con lập gia đình được hơn 1 năm. Trước đây con rất khô khan đạo nghĩa. Mỗi tối con chỉ làm dấu rồi đi ngủ, có khi chẳng thèm làm dấu nữa. Chồng con thì bỏ lễ Chúa Nhật liên tục, không bao giờ đọc kinh. Cả 2 vợ chồng con chỉ sống theo thế gian.

Khi phát hiện mình có thai được 6 tuần. Trong niềm hân hoan đón đứa con đầu lòng, vợ chồng con đặt ra rất nhiều kế hoạch để chào đón hài nhi của con. Cả gia đình con đều vui mừng vì đây là cháu đầu lòng của cả giòng họ. Nhưng niềm vui tắt lịm, khi con đi khám thai theo lịch, bác sĩ chuẩn đoán giới tính nam, nhưng thai dị tật tim bẩm sinh, và đề nghị vợ chồng con xuống viện tim khám lại.

Vừa hoang mang, vừa đau lòng, thất vọng, vợ chồng con đón xe xuống Sài Gòn ngay trong đêm đó. Hôm sau kết quả siêu âm tim: bất tương hợp đôi. Thiếu sản thất trái. Không lỗ van động mạch phổi. Bác sĩ cho biết cháu bé sẽ không sống được sau khi sinh ra vì nó không thể tự thở được, cho nên khuyên vợ chồng con bỏ thai.

Vẫn không tin vào sự thật, chúng con đưa nhau qua bệnh viện Từ Dũ khám lại. Kết quả vẫn vậy. Họ bắt con phải chọc ối để dự đoán các dị tật khác, và yêu cầu phá thai đi, vì có sinh ra cũng không sống được. Họ nói vợ chồng con còn trẻ thiếu gì cơ hội.

Lúc này chúng con thực sự đồ ngã. Con chỉ biết khóc, nhưng cương quyết giữ lại thai nhi, không bỏ, dù thế nào đi nữa. Họ lại khuyên con phải sinh ở bệnh viện Từ Dũ sau đó chuyển sang Nhi Đồng để được cấp cứu kịp thời. Cả gia đình nhà chồng và mẹ đẻ con đều khóc và đau lòng khi biết tin.

Trong lúc đang thất vọng và trách tại sao Chúa lại đối xử với vợ chồng con như vậy, thì má con gọi điện cho con. Đến lúc gặp hoạn nạn gia đình con mới nhớ đến Chúa. Má đã xin được số điện thoại của cha rồi nói con nhắn tin xin cha cầu nguyện cho.

Hôm sau con nhận được hồi âm của cha. Bắt đầu từ ngày đó con lên web muoichodoi.info tìm hiểu về lòng thương xót Chúa và cách lần chuỗi. Bà nội con cũng cho con máy nghe 500 Bài Giảng của cha. Hàng ngày cả nhà con cùng nghe. Tối đến vợ chồng con bảo nhau đọc kinh cầu nguyện, không bỏ bữa nào.

Tháng sau xuống Sài Gòn khám thai lại, con hy vọng kết quả sẽ khác, nhưng bác sĩ vẫn nói như vậy. Họ còn ngạc nhiên khi biết con chưa bỏ thai. Họ nói con của con sinh ra mà sống được thì chỉ có trời cứu thôi.

Không bỏ hi vọng. Vợ chồng con tiếp tục cầu nguyện và nhắn tin cho cha. Ai gặp cũng chúc lành cho con và nói họ sẽ cầu Chúa phù hộ cho mẹ con con. Con chỉ biết tín thác vào Chúa. Vì con biết Chúa nhìn thấu sự chân thành của vợ chồng con. Nhìn vào ánh mắt buồn nản của chồng, con chỉ biết an ủi.

Gần ngày sinh, cả nhà con đôn đáo lên vì không biết nên cho con sanh ở Sài Gòn hay ở tỉnh. Vì không có người quen ở Sài Gòn, cho nên con quyết định sanh ở tỉnh, mặc dù bác sĩ nói sẽ rất nguy hiểm cho thai nhi.

Ngày 9/4, sau khi ngủ dậy, con thấy có hiện tượng sanh. Con nhập viện trưa cùng ngày. Lúc nhập viện, xem hồ sơ, bác sĩ trách con sao không xuống Từ Dũ sanh. Bác sĩ chửi con quá trời, nói trường hợp của con không thể sanh ở đây, nhưng giờ không đi kịp nữa. Họ yêu cầu con phải chịu toàn bộ trách nhiệm về đứa bé. Lúc đó con đã biết trước họ sẽ nói vậy, nhưng con tin Chúa sẽ cứu thai nhi, nên tinh thần con vẫn rất thoải mái.

Họ đưa con vào phòng sanh lúc 2h chiều, và cách li con hoàn toàn với gia đình, mặc dù con chưa đau bụng. Con nằm đó đọc kinh lần hạt suốt. Một lúc sau, má con vô nói tới con mới sanh được. 1 lúc sau lại thấy chị chồng con vô. Lần lượt như vậy, lâu lâu lại có người "xông" vào, dù bác sĩ cấm vô, nhưng vì con nằm 1 mình, lại lần đầu sanh đẻ nên ai cũng lo. Ai vô thăm cũng khuyên con cố gắng. Tâm trạng con rất hồi hộp vui mừng vì sắp được gặp con trai của mình, nhưng tại sao ai cũng đầm đìa nước mắt. Con không biết chuyện gì xảy ra bên ngoài vì phòng sanh hết người này đến người kia ra vô để sanh. Họ than khóc gào thét vì đau đớn. Con chỉ nghe mang máng các bác sĩ cãi nhau vì nhận trường hợp của con.

Đến 4 giờ, con đau quá, không biết làm sao, nhờ người nhà gọi bác sĩ vào đỡ. Gia đình cuống cuống gọi từ trưởng khoa đến phó khoa, không ai nhận vào đỡ, gọi cho bác sĩ ở ngoài vô thì đến mãi 5 giờ họ mới đến. Khám cho con xong, bác sĩ ra ngoài rồi biến mất, mặc dù gia đình con đã trả tiền.

5 giờ, trong phòng sanh chỉ có con, với 1 em nằm giường bên mới sanh xong đang nằm nghỉ, cùng 1 cô y tá đang giúp em khâu vết thương. Vì đau quá con la hét: "Sao không ai quan tâm gì đến em hết vậy? Em đau lắm rồi! Chết mất!" Nhưng cô y tá đó lạnh lùng nói, đau thì cứ rặn đi.

5g30, con đau lên đến cực điểm, con bắt đầu rặn một mình, không bác sĩ, không y tá đỡ sanh, mặc dù những ca trước họ túc trực cả 5-7 người!!! Dù là lần đầu, nhưng với bản năng làm mẹ, và với ơn Chúa, con rặn để thành công. Con của con bắt đầu thò cái đầu nhỏ xíu ra. Đến lúc đó cô bé giương bên cạnh mới la lên, rồi bác sĩ ủa vào. Họ cũng lau rửa và cân cho con của con như các bé khác. Bé được 2kg6. Họ đặt bé nằm đó, cách con không xa, và con có thể nhìn thấy thiên thần nhỏ của mình. Con bắt đầu òa khóc vì hạnh phúc. Con của con dễ thương lắm. Nó mở mắt nhìn con chăm chăm. Môi đỏ và nhịp thở đều. Vì đói quá, nó đưa tay lên miệng mút. Được 1 lúc, bác sĩ khoa nhi được điều vô đo nhịp tim. Mọi thứ đều bình thường.

Con của con được chuyển lên phòng hồi sức cấp cứu nằm lồng kính, không được nằm cùng mẹ. Khi y tá đưa con ra khỏi phòng sanh, con rất ngạc nhiên, ngoài hành lang đông kín không còn chỗ chen chân vì toàn bộ người nhà con, từ cô dì, chú bác, đảng nội, đảng ngoại... tất cả đều có mặt.

Sau mấy ngày, con khỏe hơn chồng con mới kể. Hôm đó bác sĩ nói với người nhà con là đứa trẻ sẽ chết ngay sau khi cắt rốn, nhưng họ rất ngỡ ngàng vì con của con đến giờ vẫn sống khỏe và nhịp tim rất đều. Đúng là Chúa đã cứu cháu. Tạ ơn Chúa. Thấy vậy họ đưa bác sĩ tim về khám. Đúng là kỳ tích, vì cháu vẫn sống. Họ lại nói cháu chỉ sống được 3 tiếng đồng hồ nữa. Gia đình con tá hỏa, nhờ người rửa tội cho bé, rồi mẹ con gọi cả đội mai táng vào bệnh viện chờ. Đến nửa đêm, bác sĩ đi qua hành lang phòng hồi sức ngạc nhiên hỏi: "Sao chưa đưa bé về chôn, mà vẫn còn ở đây?" Các bác sĩ nghĩ họ chẩn đoán đúng, nhưng đến giờ con của con vẫn sống mà!

Đến ngày thứ 3, con được ôm bé vào lòng, vì nó được bác sĩ đưa ra không cần cách li nữa. Cảm giác thật linh thiêng. Con thầm tạ ơn Chúa. Bác sĩ vẫn cho bé thở oxi và truyền nước. Nhìn vết kim đâm trong tay thiên thần nhỏ, con đau lòng vô cùng.

Hôm sau, bác sĩ chuyển mẹ con con đến bệnh viện Nhi để xác minh bệnh của bé và ơn Chúa gửi đến cho con. Bác sĩ Nhi Đồng nói con của con sống được quả thật lạ lùng vì không có van động mạch phổi, tức là máu không thể lưu thông. Họ cũng nói đây là trường hợp hi hữu, nếu muốn sống tiếp, bé phải phẫu thuật 5 lần trở lên, mỗi lần sẽ rất tốn kém. Dù vậy vợ chồng con rất vui mừng, không hề lo lắng. Vì lời cầu nguyện của con đã được Chúa nhận lời. Bỏ ngoài tai tất cả, con đưa con của con ra viện ngay sau đó, mặc dù bác sĩ ở đó không cho ra.

Đến giờ con của con vẫn khỏe mạnh. Chúng con hàng ngày đọc kinh cầu nguyện cho thiên thần nhỏ của con. Nó vẫn khỏe mạnh, thở bình thường và lên ký, mặc dù bác sĩ nói nó sẽ rất chậm phát triển.

Mọi người biết tin đều kéo đến "xem" mặt bé để chứng kiến phép lạ này.

Tạ ơn Chúa. Ôi lạy Chúa. Con tin thác vào Ngài. Tạ ơn Đức Mẹ cầu bầu cho con.

Xin Chúa đổ tràn đầy hồng ân xuống trên cha và cộng đoàn để cha có sức khỏe và đủ nhiệt tâm để tiếp tục công việc tông đồ của mình.

Con cũng cầu Chúa phù hộ cho những người khó khăn tội lỗi khác. Vì ở bệnh viện con chứng kiến rất nhiều hoàn cảnh còn đáng thương hơn con rất nhiều lần.

Tạ ơn Chúa của Lòng Xót Thương.

Monica Trần Thị Quỳnh Diệp
tranthiquynhdiiep1994@gmail.com

*Lễ Kính Thánh Teresa Hải Đồng Giêsu 1-10

LÁ THƯ GỎI BÉ

“Hãy nên như trẻ nhỏ để được vào Nước Trời”

Bé thương mến,

Sáng 1-10 bé có đi dự lễ kính thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu ở Dòng Kín Sài Gòn không? Hôm đó toàn thể Hội Thánh mừng kính một vị thánh rất trẻ, rất dễ thương, mặc dầu cả cuộc đời chỉ khép kín trong bốn bức tường của tu viện, nhưng lại được tuyên dương làm bốn mạng các xứ truyền giáo. Thật lạ lùng!

Trong ngày lễ đó, bé nghe cha chủ sự đọc bài Tin

Mừng theo thánh Matthêu, nói về việc Đức Giêsu lấy một trẻ nhỏ để làm tiêu chuẩn cho những ai muốn vào được Nước Trời. Bé có thấy hai sự kiện này có liên quan với nhau không? Và điều quan trọng là liên quan với nhau thế nào? Bé vẫn nghe người ta ca ngợi thánh Têrêsa nhỏ bé đơn sơ, nhưng chị thánh ấy nhỏ bé đơn sơ như thế nào và bé muốn giống như chị thánh thì phải làm sao? Đó là điều quan trọng mà chúng ta cần suy nghĩ, phải không bé?

Đức Giêsu nói :
“Thầy bảo thật anh em :
nếu anh em không trở lại
mà nên như trẻ nhỏ thì sẽ
chẳng được vào Nước
Trời.” (Mt 18,3)

Bé nghe lời này xong có hiểu gì không ? Quả thật Lời Chúa thật khó nghe, khó hiểu mà còn làm cho người ta choáng váng. Bé đọc trong Tin Mừng thứ 4, có ông Nicôđê mô mà Đức Giêsu gọi ông là bậc thầy của Israel, thế mà ông còn sửng sốt với câu nói này của Đức Giêsu, nên ông đã lý luận : “Một người đã già rồi, làm sao có thể sinh ra được ? Chẳng lẽ người đó có thể trở vào lòng mẹ lần thứ hai để sinh ra sao ?”

Không lý luận, không tranh cãi với Nicôđê mô, Đức Giêsu soi sáng cho cái đầu óc tối mù của ông : *“Thật, tôi bảo thật ông : không ai có thể vào Nước Thiên Chúa, nếu không sinh ra bởi nước và Thần Khí. Cái bởi xác thịt sinh ra là xác thịt; cái bởi Thần Khí sinh ra là thần khí.”* (Ga 3,4-6)

Bé thấy đó, nếu cứ suy diễn Lời Thiên Chúa theo ý riêng của mình, thì người ta sẽ làm sai Lời

Chúa. Nếu dẫn giải Lời Chúa theo chiều hướng có lợi cho mình, thì người ta bẻ cong Lời Chúa. Nếu dùng Lời Chúa để dạy luân lý thì người ta đã hạ giá Lời Chúa. Kinh Thánh nói : “Lời Chúa cứu sống linh hồn anh em”. Khi để Đức Giêsu Kitô làm chủ linh hồn, điều khiển mọi suy nghĩ và hành động của mình thì chúng ta sẽ sống luân lý một cách tuyệt hảo.

“Trở lại mà nên như trẻ nhỏ” là thế nào?

Là chúng ta bắt chước trẻ em đơn sơ khiêm tốn ngay thơ thật thà chẳng ? Nói trẻ em ngay thơ trong trắng là nói một cách phiến diện. Thực ra chúng có như vậy không ? Các bậc làm cha mẹ, cũng như các vị lo việc

giáo dục đã có rất nhiều kinh nghiệm về vấn đề này.

Chính Têrêsa đã tự nhận xét về mình rằng : “Với một bản chất như bản chất của em, nếu em đã được giáo dục bởi những cha mẹ không đức hạnh, hay là nếu em đã được nuông chiều như chị Louise nuông chiều Céline, thì chắc em sẽ trở nên khá dữ tợn, hay có thể thành hư đốn...” (Sách Tự Thuật).

Bé ơi, Têrêsa cũng cứng đầu cứng cổ bướng bỉnh và ngoan cố như những trẻ khác lắm đó. Bé đọc một đoạn thư bà Martin gửi cho Pauline ngày 14-5-1876 sẽ thấy : “Con Celine nhỏ bé của mẹ thì hoàn toàn hướng chiều về nhân đức. Đó là tính tự nhiên của nó. Nó có một tâm hồn trong trắng và sợ điều dữ. Còn đối với con nhỏ Têrêsa lí lắc, không biết rồi sẽ thế nào đây ? Nó bé bỏng quá, khờ dại quá ! Nó thông minh hơn Céline thật đấy, nhưng

không dịu hiền bằng, và nhất là nó cứng đầu cứng cổ hầu như không trị được. Khi nó đã nói ‘không’ thì chẳng gì khiến nó có thể nhượng bộ. Có nhốt vào trong hàm thì nó cũng sẽ nằm ngủ ở đó cả ngày mà không chịu nói ‘có’ !...”

Trẻ thơ có tính tự ái không? Bé hãy nghe chính Têrêsa kể lại : “Một hôm, má nói với em : ‘Têrêsa nhỏ bé của mẹ, nếu con chịu hôn đất, mẹ sẽ cho con một xu’. Một xu đối với em bấy giờ là cả một gia tài. Để có được đồng xu ấy, em chẳng cần phải hạ thấp cái độ cao của em, vì cái tầm vóc nhỏ bé của em không tạo ra một khoảng cách lớn lao gì giữa em và mặt đất. Nhưng niềm hãnh diện của em nổi lên chống đối khi em nghĩ đến chuyện ‘hôn đất’, thế nên em đứng thẳng và nói với mẹ : “Không đâu. Con không làm đâu mẹ ạ. Thà con không được một xu còn hơn !...”

Như vậy bé thấy rõ là trẻ em đâu có tượng trưng cho lòng trong trắng, vô tội, vô lo vì chúng suy chưa tới, hiểu chưa thấu và chưa từng trải kinh nghiệm đời. Bé đọc Mt 18,4 Chúa nói “Vậy ai tự hạ coi mình như em nhỏ này, người ấy sẽ là người lớn nhất Nước Trời”. Như thế “Trở lại mà nên như trẻ nhỏ” là phải tự hạ mình xuống, coi mình nhỏ bé, thấp hèn bất lực, yếu đuối trước mặt Thiên Chúa. “Trở lại mà nên như trẻ nhỏ” là coi mình nghèo nàn không có gì trước mặt Thiên Chúa, phải hoàn toàn cậy dựa vào Ngài.

Trước khi qua đời mấy tuần, Têrêsa tâm sự : “Chúa nhân từ muốn cho con thấy con bé nhỏ quá đến nỗi cả đời cũng chẳng trang trải xong món nợ thiêng liêng nào, và Người muốn con sống nghèo như thế mãi. Đó thật là ơn soi sáng, một ơn Chúa ban thật sự. Khi ấy, tâm hồn con tràn đầy thư thái và con đã lập

lại lời nguyện xin của thánh Gioan thánh giá : ‘Xin Chúa trang trải hết nợ nần cho con’. Và rồi con thấy tâm hồn tràn ngập bình an vì thấy mình hoàn toàn nghèo khó và mọi sự đều cậy nhờ vào Chúa”.

Trong thư gửi cho một linh mục là anh thiêng liêng của mình, Têrêsa viết : “Đôi khi đọc những sách trình bày sự trọn lành với trăm ngàn khó khăn, trí óc nhỏ bé của em thấy mỗi một ngay. Em phải gấp sách thông thái đã làm em choáng váng và tâm can khô héo. Em liền lấy Sách Thánh mở ra đọc. Lúc đó mọi sự đều bừng sáng lên. Chỉ một lời thôi cũng cho em thấy muôn ngàn chân trời mở ra mệnh mông. Em thấy bậc hoàn thiện hầu như dễ dàng quá, chỉ cần biết mình là hư vô và phó thác toàn thân cho Chúa như một trẻ thơ.”

Chắc bé còn nhớ câu chuyện một hôm Têrêsa đang đi dạo với một chị ở

trong vườn, thấy cảnh một con gà mái trắng ấp ủ đám gà con dưới đôi cánh. Lòng dạt dào cảm xúc, Têrêsa xin về phòng, vừa nói vừa khóc nức nở : “Khi này em nhớ đến Chúa. Nhớ lại ví dụ Chúa Giêsu đã dùng trong sách Phúc Âm để so sánh lòng Người yêu mến ta và thôi thúc ta hết lòng tin tưởng vào Người. Trọn cuộc đời, em thấy Chúa đã thương em như thế : Người ấp ủ em dưới cánh của Người. Em không thể nói hết được cảm xúc sâu xa lúc nhìn gà mẹ ấp ủ đàn con”.

Đức Giêsu nói : “Thầy bảo thật anh em : nếu anh em không trở lại mà nên như trẻ nhỏ thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.” Bé thấy không? Rõ ràng là Đức Giêsu không bảo chúng ta phải bắt chước trẻ em, đơn sơ, khiêm tốn. Nói thật với bé, thời Đức Giêsu, trẻ em cũng chẳng tốt lành gì hơn thời bây giờ đâu. Hơn nữa Kinh Thánh còn mặc khải cho chúng ta một điều rất bi

đắt đó là trẻ em hay người lớn gì cũng vậy : “Không có ai nhân lành cả, trừ một mình Thiên Chúa” (Mc 10,18).

Nếu bé thấm được chân lý này, bé sẽ có tâm tình giống như Têrêsa, là phải đội ơn Đức Giêsu muôn ngàn trùng, và bé sẽ nói được như Têrêsa : “Lạy Chúa, Chúa yêu thương con biết bao nhiêu !” Lúc ấy bé mới biết thông cảm cái yếu đuối của người khác mà cảm thông và cầu nguyện cho nhau hơn là ghét bỏ, kết án và loại trừ nhau.

Bé ơi,

Bé mọn đơn sơ là thấy mình thực sự hèn mọn bất lực trước mặt Thiên Chúa, chứ không phải giả hình hạ mình trước mặt người khác để tỏ ra là mình khiêm tốn đâu. Bé mọn là trước mặt Thiên Chúa thấy mình không làm cái gì ra hồn, phải phụ thuộc cậy nhờ hoàn toàn vào Ngài như trẻ em trong bào thai cậy nhờ

mẹ nó vậy “Lạy Chúa Giavê, tự dạ mẹ, tôi đã nương tựa Người. Khi tôi lọt lòng mẹ, Người đã cắt nhau. Từ lúc thanh xuân, mãi đến tuổi già, dầu cha mẹ tôi có từ bỏ tôi, Giavê vẫn tiếp rước tôi” (Tv 71,6-17; Tv 28,10).

Bé có thể vặn lại : “nhưng người ta lại nói làm như thế là y lại vào Thiên Chúa. Chúng ta phải làm cái gì để cộng tác với Thiên Chúa chứ!”

Đúng vậy, chúng ta tất cả đều là ‘người lớn’ trước Thiên Chúa, chẳng ai muốn ‘bé mọn’, vì chúng ta xuất phát từ cái gốc quá lớn là Adam.

Adam Eva tự cho mình là ‘người lớn’, không muốn làm ‘trẻ nhỏ’, không muốn cậy nhờ vào Thiên Chúa. Họ dành cho mình cái quyền tự định đoạt tốt xấu, tự quyết định lấy vận mệnh của mình. Họ loại trừ Thiên Chúa, không muốn Ngài “xía dơ” công chuyện của mình. Kết quả là : “Mồ

hôi đầm mắt, mới có bánh mà ăn” (Kn 3,19).

Thế nhưng bé thấy Adam Eva vẫn còn may vì còn được nằm trong bàn tay bảo bọc của Chúa, còn được Chúa xót thương. Nếu Chúa nói : “Mồ hôi đầm mắt cũng không có bánh mà ăn” thì Adam Eva và tất cả chúng ta tiêu mất rồi ! Con người có khó khọc cũng hoài công vô ích vì hoa thơm trái ngọt lúa ngô khoai sắn sẽ không bao giờ mọc lên nơi đồng nội nữa.

Chúng ta, con cháu Adong Eva, vì là “con giòng cháu giống” được thừa hưởng cái ‘lớn’ của tổ tông để lại, nên ai cũng thấy mình ‘lớn’ trước Thiên Chúa, do đó tất cả cũng ‘lớn’ đối với nhau. Chẳng ai chịu ai. Không ai nhường ai. Mạnh được yếu thua. Ai cũng muốn tỏ ra cho người khác thấy “ta đây”. Ai cũng muốn tỏ quyền hành của mình ra và bắt người khác phải khuất phục mình. Những người ‘lớn’ như thế

không thể vào Nước Trời được đâu. Cổng vào Nước Trời là cổng hẹp, ‘lớn’ quá ‘dô’ không lọt !

Bé ơi, hạnh phúc cho chúng ta biết bao ! Vì trong con cái loài người “to lớn” ấy còn có một người là “bé mọn”, là đơn sơ khiêm tốn đích thật. Con người đó là “Đức Giêsu Kitô”.

Đức Giêsu, Ngài là chức vị đồng hàng cùng Thiên Chúa, nhưng đặt mình vâng ý Cha, vâng phục như trẻ nhỏ, hủy mình ra không, lãnh lấy thân phận tôi đòi, mặc lấy xác phàm như mọi người thế gian (Pl 2,5-11). Đức Giêsu Chúa chúng ta bé mọn là như thế, trong khi con người lại chỉ muốn “giương càn giương gọng”, muốn làm một cái gì

để đòi, để tiếng, để lập công với Chúa, để sáng danh Chúa, để dâng cho Chúa !

Bé nên nhớ, việc ban, việc cho là độc quyền của Thiên Chúa. Thiên Chúa dư thừa và vô cùng sung mãn. Ngài không cần ai phải cho Ngài cái gì. Cộng tác với Thiên Chúa là hãy cúi mình xuống như thân phận một đứa bé trong nôi mà nhận tất cả những gì Thiên Chúa muốn ban. Chỉ mình Đức Giêsu là làm được như vậy : Ngài đã sấp mình xuống, mở lòng đón nhận tất cả những gì Thiên Chúa ban cho mà loài người không nhận, và không có khả năng nhận.

Khi bước chân vào đời, Đức Giêsu nói với Cha : “Này con đến để đón nhận và thi hành tất cả những điều Cha muốn”. Ngài tùy thuộc vào Cha đến độ còn hơn ỷ lại nữa. Đức Giêsu nói : “Ta sống nhờ Cha. Cha bảo Ta sao, Ta nói như vậy. Tự mình Ta, Ta chẳng làm được gì. Cha dạy sao

Ta làm vậy...” (Ga 4,34; 6,57; 8,27...)

Và như thế, trong run rẩy toát mồ hôi máu ra, Đức Giêsu mới bước được lên thập giá và Thiên Chúa đã cho Ngài phục sinh. Đức Giêsu bé mọn. Đức Giêsu không anh hùng gì. Đức Giêsu cứu độ chúng ta nhờ sự bé mọn của Ngài, nhờ sự trở nên con trẻ của Ngài trong tay Cha, nên Thần Khí Thiên Chúa mới ra uy được bằng tất cả quyền năng của Thiên Chúa trên và trong con người Giêsu.

Vậy bé muốn biết Têrêsa bé mọn, trẻ con thế nào để mà ca ngợi, thì bé phải đối chiếu với Đấng duy nhất nên như trẻ nhỏ trước mặt Thiên Chúa là Đức Giêsu. Ngài không đến trong thế gian để dạy dỗ

luân lý, mà Ngài lấy chính mình Ngài để dạy dỗ và ban cho người ta cái mà Lời Ngài đã dạy, để người ta có thể làm được.

Têrêsa bé mọn là nhờ đón nhận cái bé mọn của Đức Giêsu vào đời mình. Nếu không có thần lực của trẻ Giêsu, thì chị nữ tu hai mươi cái xuân xanh đã : một là treo cổ lên tự tử, hai là bỏ áo nhà tu mà về thế gian vì phải chịu đựng những đau khổ tư bề, từ thể lý đến tâm lý, từ nội tâm đến ngoại cảnh xâu xé. Têrêsa nói với chị Bê Trên : “Chén đắng đã đầy đến miệng của em rồi”.

Có phải bé vẫn nghĩ rằng nỗi khó khăn nhất, đáng sợ nhất trong đời tu chủ yếu là chuyện ăn chay, hãm mình, đánh tội, thức khuya, dậy sớm, đọc kinh, giữ thinh lặng... Thực ra, ai có kinh nghiệm trong đời sống chung sẽ thấy tất cả những cái đó không là gì so với nỗi khổ là phải chịu đựng lẫn nhau suốt đời !

Chính vì thế, J. Paul Sartre đã phải thốt lên : “Hỏa ngục chính là người khác !”

Bé ơi, đừng dừng lại ở những danh từ sáo rỗng : đơn sơ, bé mọn, khiêm tốn, mưa hoa hồng... rồi du dương ca ngợi “Têrêsa Thánh Nữ của Tình Yêu”. Hãy nhìn vào trái tim Đức Giêsu, Đấng là “trẻ nhỏ” thay cho chúng ta, để chúng ta có thể thành “trẻ nhỏ” trong Ngài, bỏ ngỏ đời mình cho Thiên Chúa như Têrêsa. Lúc ấy mới thấy sự đau khổ làm cho Têrêsa trở nên tươi xinh tốt lành như cảnh nho mon mơn trữu trái chứ không già nua cằn cỗi chút nào cả, nhờ tình yêu của Đức Giêsu đối với Têrêsa và chị đã đón nhận tình yêu ấy.

Têrêsa đã viết trong cuốn “Một Tâm Hồn” : “Một đàn ông không ai có thể vừa làm tông đồ, vừa làm ngôn sứ, vừa là tiến sĩ; đàn ông khác nếu không có đức mến, thì tất cả mọi đặc sủng như ơn nói tiếng lạ, ơn

ngôn sứ, ơn có một lòng tin mạnh mẽ, các việc từ thiện, ơn tử đạo... đều trở thành vô ích !... Trong Giáo Hội là thân thể gồm nhiều bộ phận khác nhau, bộ phận nào quan trọng nhất, cần thiết nhất thì không thể thiếu được. Giáo Hội phải có một trái tim bùng cháy lửa tình yêu. Chỉ có lửa tình yêu mới làm cho mọi bộ phận trong thân thể Giáo Hội hoạt động. Nếu lửa tình yêu tắt đi, tức khắc mọi hoạt động trong Giáo Hội sẽ chấm dứt : chẳng còn tông đồ, không còn linh mục, không còn Tin Mừng, tìm đâu ra người tử đạo. Nói tắt, tình yêu bao hàm mọi thành phần trong Giáo Hội, tất cả ơn gọi. Tình yêu là tất cả, bao hàm cả không gian lẫn thời gian. Vì tình yêu bất tử tồn tại muôn đời... ”

Lm. Giuse Trần Đình Long

THAY LỜI KẾT TẬP SAN THÁNG 9 và 10/2016

*(Nhân ngày Lễ Đức Mẹ Sầu Bi 15/9
và Lễ Kính Thánh Nữ Faustina 5/10)*

Mẹ yêu dấu của con,

Đức Giêsu đã truyền cho chị thánh Faustina ghi dưới bức hình lòng thương xót, hàng chữ: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa”. Ngày nào nơi Giáo Điểm nhỏ bé này con cũng cầu nguyện như thế trước linh đài lòng thương xót, thế nhưng lòng tín thác của con yếu đuối mong manh lắm Mẹ ơi. Nhìn lên Mẹ, con thấy quả thật Mẹ là gương mẫu của niềm tín thác trọn vẹn nơi Thiên Chúa, nghĩa là Mẹ luôn thực hiện thánh ý Chúa, và bày tỏ lòng thương xót đối với mọi người.

Faustina thấy rõ: “*Tâm hồn Mẹ nhớ nhung Chúa Giêsu bằng tất cả sức mãnh liệt của tình yêu Mẹ. Nhưng Mẹ vẫn bình thản và kết hợp với thánh ý Chúa đến độ không cái động nào trong Trái Tim Mẹ mà không theo những gì Chúa muốn*” (NK,1710) và từ đó con thấy mình cũng phải như Faustina hiểu ra rằng tín thác nơi Chúa là **“phải chấp nhận thánh ý Chúa trong mọi sự”** (NK, 1437), ngay cho dù “*một lưỡi gươm bạo tàn đã xuyên thấu tâm hồn thánh thiện của Mẹ. Ngoại trừ Thiên Chúa, không ai biết được nỗi thống khổ của Mẹ. Tâm hồn Mẹ không vỡ tan; một tâm hồn kiên cường vì kết hợp với Chúa Giêsu*” (NK, 915).

Xin Mẹ cho con biết noi gương Mẹ, kết hợp tâm hồn với Chúa Giêsu, chỉ có thế, con mới chịu đựng mọi thử thách gian truân, và những hy sinh nhỏ bé của con mới làm thỏa lòng Chúa. Xin Mẹ bảo toàn tâm hồn con, đừng bao

giờ để con thất đảm sợ sệt trước những lưỡi gươm đau khổ. Lưỡi gươm đâm thấu trái tim là những lời nói vô tội vạ, đàm tiếu, chế nhạo, mỉa mai, phê bình, chỉ trích, lên án, loại trừ... Miệng lưỡi thế gian là những lưỡi gươm bạo tàn, nhưng Chúa Giêsu đã nói với Faustina: *“Con đừng ngạc nhiên vì đôi khi bị tố cáo bất công. Chính Cha từng uống chén đau khổ bất công này trước vì yêu con”* (NK, 289).

Đã có lúc con phải than lên như Faustina: *“Lạy Chúa Giêsu, đau đớn cho linh hồn biết bao khi lúc nào cũng cố gắng sống thành thực hết mình mà lại bị vu cáo là giả hình và bị đối xử trong ngục vục. Lạy Chúa Giêsu, Chúa cũng đã chịu cảnh như vậy để làm thỏa lòng Chúa Cha”* (NK, 200).

Những đau khổ con đang chịu khi đi loan truyền lòng Chúa thương xót cũng chỉ mình Chúa biết mà thôi. Như Faustina, con sẽ cảm tạ Chúa vì mọi xi nhục và con sẽ cầu nguyện đặc biệt cho những ai đã cho con cơ hội chịu xi nhục. Con sẽ hiến dâng bản thân vì lợi ích các linh hồn. Con không so đo cái giá phải trả trước bất kỳ một hy sinh nào. Như một tấm thảm, con sẽ hạ mình dưới chân anh em, không những để họ dẫm lên, mà còn lau chân nữa. Chỗ của con là ở dưới chân mọi người. Con sẽ cố gắng hết mình để đạt cho kỳ được địa vị ấy mà không cho người khác nhận ra. Chỉ mình Thiên Chúa thấy là đủ! (NK, 243).

Thưa Mẹ,

Mẹ không chỉ là gương mẫu của niềm tin thác trọn vẹn nơi Thiên Chúa qua lời Xin Vâng trong ngày Truyền Tin và được duy trì đến giây phút cuộc khổ nạn của Con Mẹ trên đồi Gôngôta, nhưng Mẹ còn là gương mẫu về mọi nhân đức. Chính từ Mẹ, mà con học được cách yêu mến các linh hồn, và cách chịu đựng những hy sinh để cứu độ họ.

Mẹ luôn khuyến khích con trung thành thực hiện thánh ý Thiên Chúa như Mẹ nói với Faustina: *“Mẹ hết lời*

đề nghị con hãy trung thành chu toàn mọi ước muốn của Thiên Chúa, bởi vì đó là điều làm thỏa nguyện ánh nhìn thánh thiện của Người nhất. Mẹ hết lòng ước mong con hãy trôi vượt trong việc trung thành chu toàn thánh ý Thiên Chúa. Con hãy đặt thánh ý Thiên Chúa trước tất cả mọi hy sinh và của lễ toàn thiêu” (NK, 1244). Mẹ hướng dẫn con biết chấp nhận như một đứa trẻ tất cả những yêu cầu của Thiên Chúa và đừng thắc mắc, nếu không sẽ không đẹp lòng Thiên Chúa (NK, 529).

Mẹ cho con biết không thể tách rời việc trung thành thực hiện thánh ý Thiên Chúa với đau khổ và thập giá, bất cứ ai đều không thể tránh khỏi: “Con hãy biết rằng mặc dù Mẹ đã được nâng lên làm Mẹ Thiên Chúa, nhưng bầy lười gờm vẫn xuyên thấu trái tim Mẹ” (NK, 786). Mẹ là Mẹ Thiên Chúa mà còn phải chịu đau khổ như lười gờm xuyên thấu trái tim, thì con là kẻ tội lỗi mọn hèn làm sao thoát khỏi khổ đau.

Mẹ dạy cho con biết đừng phớt lờ, cũng đừng tránh né thập giá, nhưng phải luôn chấp nhận thập giá, vì thập giá là một phần của kế hoạch cứu độ. “Trong những đau khổ bản thân, tôi không kiếm tìm sự trợ giúp từ các thụ tạo, vì Thiên Chúa là mọi sự cho tôi. Tuy nhiên, nhiều lần dường như Thiên Chúa cũng không nghe tiếng tôi. Tôi tự trang bị cho mình bằng đức nhẫn nại và thỉnh lặng, như một bò câu mẹ không thở than hay cay đắng khi bầy con bị đem đi khỏi. Tôi muốn bay vút vào giữa nguồn nóng của thái dương, chứ không muốn dừng lại giữa những luồng hơi của nó. Tôi sẽ không mỏi mệt, vì Chúa là nơi tôi nương tựa, là nguồn sức mạnh của tôi!” (NK, 209)

Mẹ chỉ cho con thấy rõ sứ mạng tông đồ Chúa trao phó cho con là loan truyền Lòng Chúa Thương Xót cho toàn thể giới để chuẩn bị cho việc Đức Kitô đến lần thứ hai. Mẹ

vạch ra cho con thấy vai trò quan trọng nhất của sứ vụ này: “Mẹ đã trao tặng Đấng Cứu Độ cho thế giới; còn đối với con, con phải nói với thế giới về lòng thương xót cao cả của Người, và chuẩn bị cho thế giới về việc Người đến lần thứ hai... Con hãy nói với các linh hồn về lòng thương xót cao cả này, trong khi vẫn còn thời gian để (ban) lòng thương xót. Nếu bây giờ con giữ im lặng, thì con sẽ phải trả lời cho một số rất lớn các linh hồn trong cái ngày khủng khiếp đó” (NK, 635). Để con khỏi lo lắng sợ hãi, sau những lời cảnh báo nhắc nhở, Mẹ trấn an: **“Con đừng sợ hãi gì cả. Hãy trung thành cho đến giây phút cuối cùng. Mẹ đồng cảm với con”** (NK, 635).

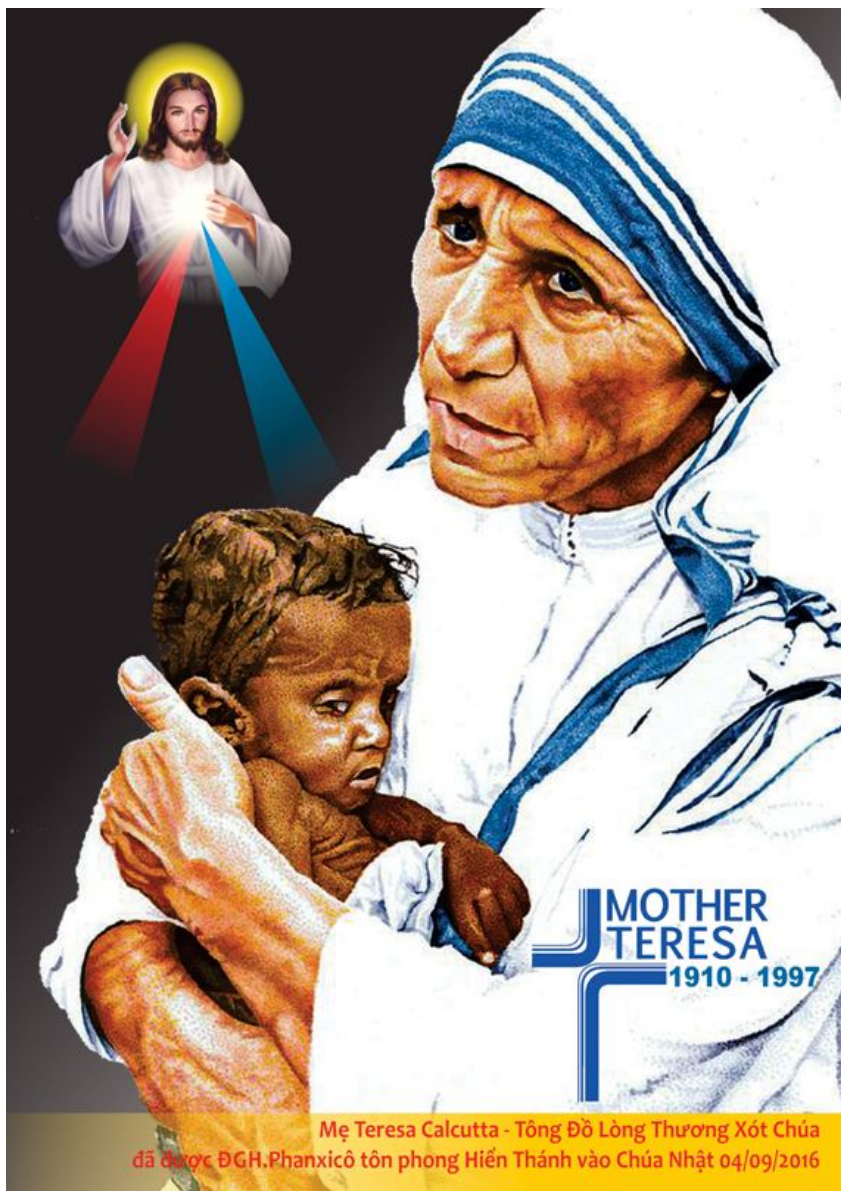
Bổn phận của con là nài xin lòng thương xót của Thiên Chúa cho toàn thể thế giới. Trong sứ mạng này, Mẹ như tấm gương về đời sống âm thầm và không ngừng chuyển cầu: *“Lối sống của con phải trở nên giống như lối sống của Mẹ: tĩnh lặng và âm thầm, không ngừng kết hiệp với Thiên Chúa, khẩn cầu cho nhân loại và chuẩn bị cho thế giới về việc Thiên Chúa đến lần thứ hai”* (NK, 625).

Mẹ ơi,

Để thực hiện được như vậy, con phải thường xuyên cầu xin Mẹ những ơn cần thiết như Faustina đã ghi: **“Tôi sốt sắng cầu xin Mẹ Thiên Chúa cầu bầu cho tôi ơn trung thành với những linh ứng nội tâm này và trung thành thực hiện thánh ý Thiên Chúa”** (NK, 170); *“Tôi đang sống dưới tấm áo choàng trinh khiết của Mẹ Thiên Chúa. Mẹ vẫn bảo vệ và hướng dẫn tôi. Tôi khá an bình, gần gũi với Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ. Vì tôi rất yếu đuối và không có kinh nghiệm, nên tôi ghì thật chặt vào Trái Tim Mẹ, như một đứa trẻ nhỏ”* (NK, 1097).

Lm. Giuse Trần Đình Long

TẬP SAN NƠI MẸ ĐẾN VỚI CHÚA – THÁNG 9 & 10/2016
CHUỖI MÂN CÔI LÒNG THƯƠNG XÓT

Mẹ Teresa Calcutta - Tổng Đồi Lòng Thương Xót Chúa
đã được ĐGH.Phánxicô tôn phong Hiển Thánh vào Chúa Nhật 04/09/2016